

సుగ్రీవ పటాభిషేకము

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆరోగ్యాది అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి... ఫేస్ బుక్

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథ నిలయం

Like us to follow

@mohanpublications

మోహన్ పబ్లికేషన్స్

కోటగుమ్మం, అజంతా హోటల్ ఎదుట,
రాజమహేంద్రవరం - 533101.

శ్రీ

8284

సుగీవ పట్టాభిషేకము

గూడూరు హైస్కూలులో టెక్నికల్ ఇన్స్టిట్యూట్,
వరిగొండ సత్యనారాయణమూర్తిచే
ప్రణీతము.

నెల్లూరు

శ్రీవేంకటగిరి మహారాజాగారి కాలేజీ యాంధ్ర సహాయోపాధ్యాయులు
శ్రీమా మాండూరు వేంకట రామానుజాచార్యులచే
ప్రకటితము.

నెల్లూరు, ప్రభాతముద్రణాలయమున ముద్రితము.

సర్వస్వామ్య సకలితము] శ్రీముఖ-చైత్రము. [వెల రు. 0—12—0

శ్రీమాన్ కొమాండూరు వేంకటరామానుజాచార్యులుగారు.

శ్రీ రస్తు.

సుగ్రీవ పట్టాభిషేకము.

మొదటి స్కంధము.

దుందుభి.

కలిమిలేములు కావడికుండ ' లని కాలపురుషుడు
చాటుచున్నాడో యన బొడుపుకొండపై భానుడుదయించుచుండ
జంద్రుడపరదిశజేరి వెలవెలబోవుచుండెను. కువ
లయపతియయ్య దోషాకరుడగుటజేసి, చంద్రునకు జేవొ
దవెనుగాని సూర్యుడుమాత్రము లోకభాంధవుడై నూనూ
గుమొలకయెండల నంతటబ్రతుచుండెను. అపుడు లోకమంతయు
శోభావహమైయుండెను.

అట్టి యెడ దున్నరూపముననుండు దానవుడొకడు
బిధితీరముననిలిచి నింగిపగుల నార్చుచుండెను. వానియటపు
లకు బైసబోవుపక్షులు భూమి గూలసాగెను. నిండేగ్రాగిన
యెసరుల చందాన బయోనిధిపొంగి పొర్ల మొదలిడెను. ఆరా
క్షసుడు గన్నుల నిప్పులుగ్రక్కుచు " ఓరీ! సముద్రుడా!
సన్నుబోలినవీరుడులేడని నీకుచెలియదా? నేనుదుందుభి

యనుదాననరాజును. ఎదురెందును లేనివాడను. దేవతలు, దాన
వులు, మానవులు గాలికిం చూలు తరువులువోతె, నాపాదముల
వ్రాలుచుండురు. ఇంక నాబుజముల కంఠాతీతీరుకెట్లు? ఓసాగ
రుడా! నీపేరు దశదిశలకు వ్యాపించియున్నదట! నీపురత్నాక
రుడవట! మొదలుతుదలు లేనివాడవట! ఇట్లునీవు నిక్కుచూ
దవనిచూచాయగవిని, నాకుసరియగు నుద్దిష్టాకరకేగదాయని
నీతోనాలమొనరింపవచ్చితిని. నీవు నాకు రణబిక్షు బెట్టవల
యు"ననికడలితోడఁ గయ్యమునకుఁ గాలుమప్పించుకొను.

వానిచూర్భాటములకు సముద్రండు కళవళమొందెను. వానిరాపిడి కాతడు సహింపజాలకుండెను. కడ కాతఁ
డించుకదిటవుదెచ్చుకొని మానవరూపమున వీచికలపైనిలిచి
“నాయనా! దుందుభీ! నీవంటివీరుడు ముల్లొకముల లేడు. నీమ
గటిమిసాటిలేనిది. ఏడువార్థులజోచ్చి కొంపిఁగావింపఁగల
వాడవునీవు. ఇంక నేనెంతవాడను? కుమారా! నీ వెక్కడ
నేనెక్కడ. దంతియెక్కడ దోమయెక్కడ? నేనా, పండుముస
లిని. నాయంగములా యెన్నఁచో పటుత్వము చెడినవి. దుర్బ
లుడనగునాకు వణకురోగము దాపురించినది. నాయనా!
మును సురాసురులుననుద్రచ్చి నాసారముఁ దీసిరి. అగస్త్యు
డల్లి పుడిసిటిలో నాపెంపుచెడఁజేసెను. చూచుటకు గంభీరు
డనేకాని పిఱికిపందలలో నేనుమొదటివాడను. కుమారా!
నీకోరికయీడేరుటకు నేనొకవిషయముఁ జెప్పెదవినుము. నీవు

సుగ్రీవ పట్టాభిషేకము.

హిమవంతు నెఱుంగుదువుకదా! ఆతఁడు కొండలరాయఁడు ధైర్యమునకుఁ బెట్టిన పేరు. నిన్నుఁదాకి నిలువఁగలమేటి. మఱియు నాతఁడు హరునిమామ సమయమువచ్చిన మాయయేగాక యల్లుఁడుకూడ నీకుఁ దృప్తిగ సమరభిక్షఁబెట్టినోపు” ననిబోధించెను. అందుల కారాత్రించుకుఁడు శరధి భీతుఁడయ్యెనని భావించి “తాతా! పోయినప్పుడ. నీమేకపోతుగాంభీర్వమీ నాఁటికిఁదెల్లమైనది” యనిపలికి బయలుదేఱెను.

మదాఁఘలుమిన్నుమన్ను తెలియక వర్తించెనుట సహజము. రణకాండ యారాక్షసు నంతలో హిమవంతుకడకుఁ జేర్చెను. వాఁడు రభసమొనరించుచు “ఓరీ! పర్వతరాజా! నాతోఁబోరమ్ము. అచలాధినాథుఁడవనియు, హరునిమామవనియు, నసమానవీరుఁడవనియు నీవ్రవిష్టవీరుఁడుచుందువట! రమ్ము! నన్నోడించి నీపేరునిలుపుకొను” మని పలికెను. అంతఁ గొంతసేపటికి హిమవంతుఁడు మానవాకృతి నిజశిఖరముపైఁ గూర్చుండియారక్కసుఁగాంచి “యోరాక్షసేంద్రా! నాకు రణవిద్య తెలియదు. నన్ను బాధింపకుము. నేనుమునులకాశ్రయఁడను నన్నుఁదొడరుట నీకున్యాయముగాదు. నిన్నుడీకొన సరివాఁడనా?” యని నుడివెను.

మూఁఘనివేడిపలుకులు చల్లనిమాటల నుపశమిల్లునా? రాక్షసుఁ గందులకు మండిపడుచు “ఓరీ! రాజనామకుఁడా! పేరుగొప్ప యూరుదిబ్బయనుటసీయందు సార్థకమైనది. చూడఁ

జూడ, లోకము లన్నియు వీరులకుగొడ్డువోయినట్లున్నవి. నా చేతులతీటవోవఁ బోకొనరింపవలయును. ఓరీ! నామెదుట నిలువఁగలధీరు నెవనినైనఁ జూపఁగలవా?" యనిగద్దించెను. హిమవంతుఁ డాతని మాటలకు ముదమందుచు "ఓదానవోత్తమా! ఈలోకమున నిన్నెదిరి పోరాడఁజాలిన మహావీరుఁ డొకఁ డుకలఁడు. ఆతని పేరువాలి. రిపుల కాతఁడు గుండెగాలము. కాన నీవుసత్వరము కిష్కింధకుఁబొమ్ము. ఆపురమాతని వాస స్థానము. ఆతఁడు మీరాక్షసకులొంతకుఁడగు దేవేంద్రుని కుమారుఁడు. కాబట్టి సమయమువచ్చినఁ గుమారుఁడేకాక, తండ్రికూడ నీకురణభిక్షుఁబెట్టఁగలఁడు. ఇట్లు నీవొక బాణమున రెండుపక్షులఁగొట్టవచ్చును. నీకుశాశ్వతసౌఖ్య మొదవుఁగాక! పోయిర!" మ్మని యానక్తంచరుని దీవించి తనయందుండు ఫలపుష్పములసమర్పించి వీడ్కొలిపెను.

ఆరాక్షసుని పూనిక యాతనినొక్కగంతులోఁ గిష్కింధానగరద్వారముకడకుఁ దెచ్చివిడిచెను. వాఁడచటఁజేరి కొక్కిక్కారుమొగులువలె గర్జించిపగెను. దుందుభిభైరవారావము లంతఃపురమున నాకీమండలముననుండు వాలివీనులఁ బడెను. వానరాధీశుఁ డాయఱపులను జెవివిచ్చివినెను. ఆతని కపారమగు కోపముకలిగెను. కనుఁగవ నిప్పుకలురాలసాగెను. 'ఎవఁడామదాంధుఁ' డనియావనాటవరుఁడు పేరెలుఁగున నార్పుచు సింహద్వారముచేతకుఁబరుగిడెను. తారమున్నగు

తరుణులుకూడ నాతనివెన్నాడిరి. అచట నారక్కనుఁడు కద
 లెడు కాటుకకొండరీతి గఁతులిడుచుండెను. వాలి వానినిఁజూసి
 “ యోరీ! నిశాటా! కుడిచికూర్చుండలేక, కొరవితోఁ దలఁగోకి
 కొనఁ గమకించుచున్నాఁడవా? నీకుజీవితాశకలదేని, తొలఁగి
 నీతోనఁబా' మ్మనిగద్దించెను. కానియాదానవుండుదులకుఁ
 గనులెఱ్ఱఁజేసి“ ఓరీ! వనాటుఁడా! నీవొకపోటుబుటువోలె వని
 తలయెదుట లేతసారకాయలు గోయుచున్నాఁడవా? తినఁబో
 వు కూరాకురుచికోరుటెందులకు? నీలావును నాలావును బోరు
 నఁదెల్లముకాఁగలదు. అయిననునీవిపుడు కాంతాలోలుఁడవైయు
 న్ను ట్లగపడుచున్నావు. ఈకతమున నిన్నిపుడు దునుముట యు
 క్తమాకాదు. మత్తుని, సుపుని, కాంతాసక్తుని యుద్ధమునఁజు
 పిన భూణహత్యయందురు. కాన నీనిశయెటులైనఁ దాల్చి
 దాల్చియుండెద. ఈరేయియంతయు నీవు సౌఖ్యములఁదేలుము
 రక్తమర్థులకొసంగుము. సుతు వీటి కథిపుఁజేయుము. వేగునం
 తకుఁ బోరికి వెడలిరమ్ము పా” మ్మనిగర్వోక్తులాడెను. కపీ
 ద్రుఁ డారక్కసునివచనములకుఁగనలి“ యోరీ! దానవాధమా!
 ననుఁబరిహాసింప నీకుగుండెలున్నవిగా? దురాత్మా! నీకురణ
 మున ధీమసముగలదేని యొక్కింతతడవుండుము. చెట్టుచెడు
 కాలమునకుఁ గుక్కమూతిపిందెలు పుట్టునట్లు, నీకుఁబోఁగాల
 మాసన్నమగుటంజేసియే, నీబుద్ధి పెడతలఁబట్టి నిన్నిట్లుకూయి
 చుచున్నది. నిన్నుఁగాలుసన్నిధికి గెంటివైతును” రమ్మని

దుంధుభిగతిమోయించు దుంధుభినిదాడెను. అప్పు డాదానవ
వానచేశ్వరు లొండొరులుపోరసాగిరి. వాడుసింహనాదము లొ
నరించుచుండిరి. కాలఱుప్పల రుప్పుకొనుచుండిరి. చెట్లచేమలఁ
గొట్టుకొనుచుండిరి. ఇట్లురానురాను రాక్షసుసైబలము తఱుగు
చుండఁ బురందరనందచుని బలోత్సాహ మించుచుండించుచుం
డెను. కడకావనచరవరు డారక్కసుని గ్రొడఁద్రోసి, తాను
మీఁదై వానిని గాలంగేల మర్చించెను. వానినవలఁ బిడికిటఁ
బట్టి గిరగిరఁదిగ్గి నేలఁగొట్టెను. ఆరాక్షసునిముక్కునఁ
జెవుల నెత్తుకొలుక వాడు పూచినమోచుగువలె నయ్యెను.
కాలుకేలు కడల్పుటకైన వానికి శక్తిచాలకపోయెను. అప్పు
డు వాలి పటపటఁ బండ్లుగీటుచు “ పలుగాకీ! నీకుఁదగినశాస్త్ర
యైనదా! ” యనియఱచుచు, వానికళేబరమును దవ్వలఁబడు
నట్లు కాలఁ జమ్మెను. అదిరూలికపోతె నెందోయెగిరిపో
యెను. విజయవిగాజతుండగు వానరనాథునిఁ గప్పులగ్గించిరి.

అసటికి యోజనమాత్రదూరమున నొకతపోవనము
గలదు. అయ్యది వివిధములగు వృక్షములతో లతలతో
నందనవనమును మించి చెన్నారుచుండెను. అందలి ఫలవృక్ష
ములు క్రిందికివంగి యోగ్యుండగు ధనాధికుండలపించుచుండెను.
వానిపైఁగొన్ని కపులు కాయగసరులమెసవుచుఁ బొట్టపోసి
కొనుచుఁ దిరుఁగాడుచుండెను. పలువిధములగు పులుగులు
చూపఱ నేత్రానందమొనరించుచు నీయెడ కాయెడకుఁ బాటు

చుండెను. అందొక సరోవరముకలదు. దానిగట్టులఁగల చెట్ల నీడల సింహశాబకములు, హరిణడింభకములు, వ్యాఘ్రరాజములు, గొమాతలు స్వజాతివైషమ్యములవీడి సహజస్నేహమున మెలఁగుచుండెను. అచట మతంగుడను మహాముని యొకఁడు లతాకుటీరమును నిర్మించుకొని తపముచేయుచుండెను. ఆయుషీంద్రుఁడు తపోనిధియనియు, శమదమాది సద్గుణములు కలవాడనియు, సత్యసంధుడనియు నమోఘవచనుడనియుఁ బేరొందియుండెను. ఆమునిచంద్రుని తపోమహిమంజేసియే, యాయాశ్రమము శాంతిని కేతనమై తనరారుచుండెను. ఆమునిరాజు శాంతప్రధానమునుబట్టి యాయాశ్రమమునఁ బులులుపిల్లులై, హరులు హరిణములై చరించుచుండెను, మహాత్ముల కసాధ్యమేమికలదు? ఒకయెడ నొకచెట్టునీడ గోవొకటి నిలచియుండఁ బులిపిల్లయొకటి దానిఁజేరి పొదుగునఁబాలుగుడు చుచుండెను. ఆయావుప్రేమమీర నావ్యాఘ్రడింభకమును నాకుచుండెను. మతంగమహామునియచట నిలిచి ప్రేమవిలోకనముల నాయపూర్వదృశ్యమును జూచుచు నావుమెడ నిమురుచుండెను, ఆమహర్షి మోమున దివ్యానందము తొలుకాడుచుండెను. ఇట్లుండ నాతనికి దబాలుమను సడి విననయ్యెను. ఎక్కడనుండియో నెత్తురు బొట్టులు వాయువశమున నామునీంద్రునిపైఁబడెను ఆ భీకరశబ్దమునకు గోవుకలతపడి ఊకెవైచి విదలించుకొనిపోయెను. పులిపిల్లవేటొకయెడ

కుఁబఱచెను. ఆ సయమి కోపమునకుఁ బరిమితిలేకపోయెను. ఈరక్తబిందువు లెక్కడివి? ఎచ్చఁడింతపనిఁ జేసినాఁడు. మమ్మఁ డుకానిదే, ధర్మహీనుఁడుకానిదే, శాంతజీవన మొనరించు మా యట్టియతుల తపమును భంగమొనరించునా యని గర్జించుచు నాతఁ డడవిదిక్కులన్నియుఁ బరికింపసాగెను. ఒకయెడ నాశ్రమాంతికమునఁగొండ చందమున గతాసుఁడై కూర్చియున్న మహిషరూపదానవుఁ డావశానివరు కంటఁబడెను. ఆ మహర్షి తన విజ్ఞానమునఁ గలయుదింతము సంతయు నారయఁగల్గెను. శాంతనిధియయ్యు వాలి దుండగముల కామహానీయుఁడు కాఁడ్రుఁడయ్యెను. ఆతని ముఖాంబుజము జేవ్రరించెను. దృష్టి జాలముల నిష్ఫలు కుఱియసాగెను. “ఏదురాత్మునిచే నాయా శ్రమము దాననశచముచేఁ గప్పఁబడియెనో, ఏమదోన్మత్తునిచే నామేను మహిషాసురు నెత్తుటఁబడినెనో, ఏసాపచిత్తుచే నిపావనవిపినము నేఁ డపవిత్రమయ్యెనో, యట్టి దుర్బుద్ధివాలి నేఁడు మొక లిమ్మహావనమునకు, నీకొండకడ కెన్నఁడేని వచ్చిన యెడల నప్పుడేచచ్చుఁగాక! మఱియు నీయాశ్రమమునందెప్పుడును వాలియనుచరులుందురు. వారందఱిఁగొండొకదిక్కునకుఁ బోవలయును. పోకున్నఁ జచ్చునట్లుశపింతురు. మఱియు నెవ్వఁడైన వాలితోఁగలహించి యిచట వసియించెనేని యతని కా వాలివలని వెఱపు లేకుండుఁ గాక! తేపటినుండియు వాలిసచివులెవ్వరైన నాకంటఁబడినచో, శిలలొదురు గాక”

యనిచూముసీశ్వరుఁ డతిదారుణముగ శపించెను. ఆశా
పమును వినినవానరులు తమస్వామికడకుఁబరుగు పరుగు
నఁబోయి “ దేవా! ఏమనివిన్నవించుము! మీరు కాలం
జమ్మిన దుందుభికాయము మతంగాశ్రమమునఁబడినది. దానికా
ఋషీంద్రుఁడు కనలె”నని శాపక్రమమును చెలిపిరి. వెంట
నే వానరాధిపుఁ డళుకుఁడెంచి మునిచరునన్నిఁకింబోయెను.
అచట నొకపులిచర్మముపై నాముసీంద్రుఁడు కూర్చొని యేమి
యో యాలోచించుచుండెను. వాలివినయముననాతని చరణ
ములవాలి యంజలిగీలించి నిలిచి “ మునినాథా! దానునితప్పు
లు దండముతోఁసరికదా! బిడ్డలుచేసినతప్పులఁ దండ్రిఁబాప
లని భావింపవలయుఁగదా! మూఁకుడనగు నా కేమి తెలియును
కాన నన్నుగరుణించి శాపమోక్షమునుగ్రహింపుఁ”డని వేడు
కొనెను. కాని యామునిరాజు వానరరాజునాగరింపక యాశ్ర
మములోనికిఁబోయెను.

వాలి యిఁకఁజేయునదిలేక “ నేనొకటితలచిన దైవము
వేటొకటితలంచెను! నాకర్మఫలమునానియేకదా! ” యని
యనుకొనుచు వచ్చినదారిఁబోయెను.

—

రెండవ ప్రకరణము

మామూవి.

“అయ్యో! నాన్నా! ఈ యకాలమరణము నీకెక్కడ దాపురించెను? అకటకటగా! ముప్పుదేండ్లు సాముచేసి మూల్క యింటి ముసలమ్మచేతఁ జచ్చెనన్నట్లు సురాసురులకు నైతము తేరిచూడరాని నీచుంటి పీఠత్యాసురే సామాన్యుడగు కోతుల రాజుచే నీల్గుటఁజూడఁ గుండులుమునిఁగి గుండులుతేలిన చందమైయున్నదిగదా! ఆహాహా! నానెత్తు రుడుకుచున్నది. నాయొడలు మండుచున్నది.... మాటల సందడిలోఁ గిష్కింధను నాయు టరయనైతి” నని యొక్క రక్కసుఁడు గగనము యాటుగట్ట గల్గించుచు వచ్చుచుండెను. గిరి జరిగి వచ్చుగతి నడచు నావచుచుని యార్పులకు జెగడొంది, చెట్లపై సుఖసుఖాత్తిఁ జెందియుండు పులుగులు తపతప తొక్క లల్లార్చుచుఁ గావుకావని పై కెగయుచుండెను. కాలాంతకుని వలెనుండు నాయసుర మిడి గ్రుడ్లులు కొఱపులభంగి మండుచుండెను. మదాంధుడగు నా నైత్యునిఁజూచి నవ్వుచున్నాఁడోయ న, జాబిల్లినడుమింటఁ జేరి వెన్నెలలఁ గ్రుమ్మరించుచుండెను.

కిష్కింధను లేచుకొలది యాదానవునకు భీతికలుగ సాగెను. వానిమది కీడును శంకింప మొదలిడెను. భీతచిత్తము వెనుక కిడ్చుచున్నను భాసుపాదములు వానిని ముందుకు

లాగుచుండెను. “ నేనెంత మందమతిని! బలిగృహమునకుఁ బను మేకపోతురీతి, నేను గిక్కిరింపకుఁ బోవుచున్నాఁడఁగదా! ప్రాణములున్న బలుసాకుఁ దిని బ్రతుకనగును. నిజమారయ, నేనెక్కడ? వానరాధిపుఁడెక్కడ? రక్షోధిపుఁడగు రావణా సురునంతవానినిఁ జంకలనిరికించుకొని నాల్గుసముద్రములఁ ద్రిప్పిన వాలితో వైరమునకుఁ గడంగుటకంటె మిన్నయగు తెలివిమాలినతన మేమికలదు? ఛీ ఛీ నేనిట్లు కొంచల మందనేల? ” యని యారాక్షసుఁడు గుండెకు దిటవ్ర దెచ్చుకొని దుర్గద్వారమును సమీపించెను. అప్పటికి నడు రేయియైయుండెను. ద్వారరక్షకులు నిలుచుకొనియే కునుకు పాట్లుపడుచుండిరి. ఆ నిశాతుఁడు పిల్లియడుగుల వారింజేరి యొకదెబ్బతో వారింజంపి, విజయోన్నాదమున దిక్కరు లదరునట్లు బొబ్బిలిడెను. వానియార్పులు కోటయంతయుఁ బ్రతిధ్వనికలిగెను. ఈ యకాల గర్జనములకుఁ దారులు బెగఁ కొందిరి. నిజసతియగు తారతోఁ బూసెజ్జఁ బవళించియుండు వాలికీ యటపులు మెలచునఁదెచ్చెను. ఆతఁడులేచి బారు గాఁ జెవులిచ్చి వినెను. “ ఓరీ! వీరమ్మన్యుఁడా! ఓరీ! కోతుల రాయఁడా! నాకు రణభిక్షఁబెట్టము రమ్మ! నిన్నుఁ బరలోక మునకుఁ బంపెద, ర! ” మృదుపలుకులు లాతని చెవులకు ములుకులయ్యెను. “ రణభిక్షకాదురా! మరణభిక్షఁబెట్టెద

నుండు ” మని యాతఁ డటచుచు తీవ్రవీర్యవంశ సహద్యారము వైపు పోసాగెను.

పురనీకులన్నియుఁ గలఁగిన యుదధివోలెనుండెను. పౌరులు బమ్మెరవోయి దిక్కులుతెలియక, పశ్చేరములోని పాదరసముపగిది నీయెడ కామెడకుఁ బటచుచుండిరి. వానర స్వామినిజూచినతోడనే వారి ప్రాణములు కుదుటఁబడెను. “ మీరుపోండు, భయపడకుఁ డాయసురుని వధించివచ్చెద ” నని యాతఁడు వారికి ధైర్యముఁజెప్పెను. పౌరులు హృదయభారములను దింపుకొని వెనుకకుఁబోయిరి. ‘ఎవఁడా దురాత్ముఁడు? ఏవఁడామదాంధుఁడు? ఎవనికిఁ గాలము మూఁ డినది? ఎవఁడువాఁ ’ డని వారి ఘోషించుచుఁ బోవుచుండెను. ఇంతలో నాతనికి సుగ్రీవుఁడెదురై ‘ యన్నయ్యా! యీ యలబలమేమి? ఈభీమరవము నింగిని భేదించుచున్నది. వాఁ డెవఁడెయుండు? ’ నని వాలినడిగెను.

‘ ఎవఁడో కాలముతీరినవాఁ ’ డని వారి నిలువక పోవుచుండెను. సుగ్రీవుఁడాతని వెంబడించెను. అంతలో వారు పురద్వారముఁజేరిరి. కాలాంతకులవలెనుండు నాయన్న దమ్ములను దవ్వలగాంచి, యారక్కసుఁ డుక్కుదక్కి యాకంపించుచుఁ గాలికి బుద్ధిసెప్పసాగెను. “ ఓరీ! దానవాధమా! ఇదియా నీమగతన ” మని వారా దానవుఁ దరుముచుండిరి; వెన్నెల పిండియూరఁబోసినట్లు కాయుచుండెను. అట్లాదనుజుఁడు ముం

దును వారు వెనుకను నెంతో దూరము పరుగెత్తుచుండిరి. రోష వివశులగు నాసోదరులు రక్కసు నుక్కడఁగింపఁ దమక మొందుచుండిరి. ఇంతలో నారాక్షసుఁడు చూచుచుండఁగనే యొక బిలమునఁబడి మాయమయ్యెను. వాలిసుగ్రీవులట్లే విభ్రాంతులై నిలిచిరి. “అన్నా! నీఁడు మాయావిగానున్నాఁడు. మన కనులయెదుటనే మాయమయ్యెను. ఇప్పుడు మనమేమి చేయవలయు?” నని సుగ్రీవుఁడడిగెను.

“తమ్ముఁడా! వీఁడు నిజముగా మాయావియే. నీని పేరుకూడా మాయావియే. వీఁడా దుందుభి కుమారుఁడు పగను మనసున నిడుకొని, కసితీర్చుకొను నుద్దేశమున నేఁడు మనపైకి వచ్చినాఁడు.”

“అన్నయ్యా! ఇంతకును వీఁడదృష్టవంతుఁడు నీపిడికిటఁ బడిన ప్రాణికి మఱి బ్రతుకెక్కడిది?!”

“సుగ్రీవా! వీఁడిప్పుడు మాయమయ్యెనని భీతిల్లకుము, ఈబిలద్వారమునఁ గాచియుండుము. నేను లోనికిఁబోయి, రాక్షసుని వధించి, గెల్పుసిరితోఁ దిరిగివచ్చెదను. అందనుక నీవెచట నుండుము.”

“అన్నయ్యా! ఆమాయావి సార్థకనాముఁడు. కడిమి గలుగువాఁడు. ఏమో! ఏవేళ యెట్లున్నదో యెవనికెఱుక? నేను గూడ నీవెంటవచ్చెదను. ఈవరమనుగ్రహింపుము”

“తమ్ముయ్యా! భయమెట్టిదో యెఱుఁగని నీవిప్పుడు

భయపడుచున్నావేల? నాపౌరుషమునే శంకించి దిగులుపడుచున్నావా? రాక్షసాధిపుండగు రాచఋనంతవానికే బుద్ధిజెప్పిన నాకు—గంధర్వరాజగు గోలభుండంతవానిఁ బీచమడచిన నాకు—యీపనియెంతపాటిది? గుడినిమ్రొంగినవానికి గుడిలోని లింగమొకలెక్కయా? నీవీ బిలద్వాతమునఁ గాపుండుము. పోయివచ్చెద” నని వాలి బయలుదేఱెను.

సుగ్రీవుండన్నకుఁ బ్రదక్షిణించి వినయాంజలియై “యన్నా! పోయిరమ్ము! విజయశీలివై తిరిగిరమ్ము! అందాఁక నేనిచట నీకింకరుండనై యుండెదను. నీకు శుభంబగుఁగాక!” యని యాతని వీడ్కొలిపెను. వాలి బిలము సొచ్చి పోయెను.

కాలమునకుఁ గలవేగము మఱిదేనికినిలేదు. క్షణములపై నీమిషములు, నిమిషములపై ఘడియలు, ఘడియలపై దినములు దినములపై మాసములు విరామములేక దొర్లిపోవుచుండెను. వాలి శాసనానుసారము బిలముచెంత సుగ్రీవుండమండెను.

ఆతనికి దినమొక యేడుగానుండెను. ఉమ్మలికను కాలవ్యవధి నోర్వడుగదా! రేయింబవళ్లు నిద్రయెట్టిదో యాతఁడెఱుంగఁడు. ఎన్నాళ్ళకును వాలి పోవడి యాతనికిఁ దెలియదయ్యెను. సుగ్రీవునకు దిగులుపుట్టెను. ఆతఁడు శంకాకులుండయ్యెను. పాడుయోచన లేమేమియో యాతని మదిం గలఁచుచుండెను. అప్రయత్నముగా నాతనికన్నుల నీరు కాఱసాగెను.

అకటా! నాయగ్రజః జేమాయెనోకదా! ఆమాయావి
చేతుల మడిసియుండునా? ఏక్షణమున నెట్టి పాడువార్త నా
చెవులబడనున్నదో! అయ్యెయ్యో! నేనేల నాయన్నను వెంబ
డింపనై తిని? అకటకటా! నాకిప్పుడేదివెఱువు? నాసోదరుని
దక్కించుకొనుట కుపాయమేమి? ఒంటిమై నేను సగరమునకు
బోవ, హనుమంతుఁడు, జాంబవంతుఁడు మున్నగుమంత్రులు
'మీయన్నయు మాస్వామియునగు వాలియేఁడీ?' యనియడుగ
నేను వారికేమని చెప్పవఁడ? ఆహా! యెంతటిదుర్దినము!
ఆమాయావి రానేల? మమ్ములనాజకిఁ జీరనేల? మేము వాని
నంటిరానేల? వచ్చితిమిపో నాయగ్రజునొంటిమై బిలములో
నికి నేను బంపనేల? ఓమృత్యుదేవతా! నాయన్నబలాఘ్యుఁడు;
నీకుఁ బ్రియశఱుఁడు, ఏలయందువా? ఎన్నియోమారులు నీ
కతఁడు కడుపునిండఁ గూడుపెట్టియున్నాఁడు. ఆమహాత్ముని
యెడఁ గృతజ్ఞతాబుద్ధిఁ బ్రకటించుట నీవిధియైయున్నది. యని
పాపము! సుగ్రీవుఁడు పరిపరివిధములఁ బొక్కుచుండెను.

ఇట్లు బిలముచెంత నాలోచనానిషుగ్నుడై కూర్చుండి
యుండిన సుగ్రీవునిపాదముల కేదియో వేడిగాఁదగిలెను. ఆతఁ
డులికిపడి లేచెను. గుహాద్వారముననుండి నెత్తురు నురుగులు
గట్టి పాటుచుండెను. సుగ్రీవుని కన్నులుపచ్చనయ్యెను. ఆతని
ప్రాణము లేయెడకో పోయెను. దానికిఁదోడు, లోనుండి

భయదాట్టహాసములు వినరాసాగెను. ‘అయ్యో! యనుకొని నంతయైనది’ యని యాతఁడు వెట్టికేకవేసెను.

శోక మాతనిఁ బైకొనుచుండెను. ‘అయ్యో! యన్న య్యా! రాక్షసుని మర్దించివత్తువని నేనింతదనుక వేచియుంటిని. కాని నేనిపుడు నిర్భాగ్యుడనైతి’ నని యాతఁడు పలవించుచుండ నాభీకరారావము లంతకంతకు సమీమింప మొదలిడెను ఆయార్పులువినుట కాతని గుండె లవియుచుండెను. ‘అకటా! నాయన్ననువాలిని వధించుటతోఁబోక, యాదానవుఁడు ఘోషించుచు నాపైకివచ్చుచున్నాఁడు, తప్పించుకొనుట కేదిదారి?’ యని సుగ్రీవుఁడాక సముఁజూడ మొదలిడెను. కడకాతఁడు ప్రక్కనుండు కొండశిఖరమును బెల్లగించి యాబిలమువాతవైచి “యిక నామదాంధుఁడు మాయావి బయటరానోప” డని యనుకొనుచు నట నుండిపోయెను.

మూడవ ప్రకరణము.

పరాభవము.

సుగ్రీవుడు మెల్లగాఁ గిష్కింధఃజేరెను. చేరుటయేతడవుగాఁ జారు లాతనిఁజుట్టుకొని ‘యువరాజకుమారా! నీముఖము వన్నెవాసియున్నదేల? మాస్వామివాలియెక్కడ?’ ననితలకొకతీరున నడుగసాగిరి. పాపము సుగ్రీవునినోట మాటరాదయ్యెను. ఆతనికన్నులనీరు కాల్యలుగట్టి పాటుచుండెను. సౌఖ్యోదంతములకంటె శోకవార్తలకు గమనమెక్కుడేమో! వాలిమరణ మంతలో నంతఃపురమునకుఁ బ్రాకెను. నల నీల తారాదిమంత్రుల కా ఘోరవృత్తాంతము తెలిసెను. అందఱును సుగ్రీవునిఁ గలిసికొనిరి. కిష్కింధయంతయు నల్లకల్లోలమయ్యెను. వధాకథనమును వినిపింప సుగ్రీవునకు నోరాడినది కాదు. కాని మతిమంతుడగు హనుమంతుఁ డాయలబలము నడచి ‘యువరాజా! ఏలదుఃఖించెదవు? మనవలనఁ గాఁగల దేమికలదు. అంతకుదైవమున్నాఁడు. కల యుదంతమును ఖిన్నతమాని తెలియఁజేయు’ మనెను. పావనియూఱడింపులకు రవిసుతుఁడు దిటవ్రుఁదెచ్చుకొని ‘యా మాయావి మాయన్నను దనపొట్టఁబెట్టుకొనినాఁ.’ డని చెప్పలేక చెప్పి బావురుమని యేడ్చెను.

దుఃఖమునకుఁ బట్టువిడుపులున్నవి. నేడుండు దుఃఖము
చేపుండదు. వాలివధ నాలించి యాబాలగోపాలము పరితపి-
చిరి. ఇట్లు నాల్గుగైదుదినములు గడచెను. మంత్రుల యుపదేశ-
మున సుగ్రీవుఁ డన్నకుఁ దిలోదకములు విడిచెను. వాలి
యాత్మకు శాంతి కలిగినదని యందఱు సంతసించిరి.

రాజనుబట్టి రాజ్యము. రాజులేనిరాజ్యము కట్టుదిట్ట-
ములతో నుండదని, మంత్రులయందాలోచనలు పుట్టెను.
వాలికుమారుఁ డంగదుఁడు పసివాడు; అతఁడు సింహాసనము
నకుఁ దగఁడని వారు తీర్మానించిరి. సుగ్రీవుఁడు శోకమును ది-
గ్రుంగి పట్టాభిషేకమునకు సిద్ధపడఁ జనునని వారు నిర్ధారణ
పేసిరి. అమాత్యుల నిర్ధారణము సుగ్రీవునకుఁ దెలిసెను.
వానికది నచ్చలేదు కాని మంత్రులారనింజేరి “ఓయువరాజా!
ఇదినీకుఁ దెలియని ధర్మమా? వాలివెనుక వానిరాజ్యము
నీయదికదా! పోయినవారితో నుండువారును బోవుదురా?
మాకోరికను మన్నించి మమ్ముఁబాలింపు”మని పార్థినించిరి.
చతురులగు మంత్రులమాటయందు సుగ్రీవునకుఁ గొంతయా-
చితి గన్పట్టెను. వారిమనవుల నాదరించుట యచితమని
యంతరాత్మ యాతనికిఁ జెప్పుచుండెను. మానమర్థాంగీకార-
ముగదాయని మంత్రులభిషేక సన్నాహము లొనరింపసాగిరి.

ఇతఁ డచట గుహాధ్వారము. ‘వాలియాదానవుని పుత్ర-
పుత్ర సమేతముగాఁ బరలోకమునకుఁబంపి బయటికిఁబోయి

త్నించెనుకాని పోవునపుడు గ్రుడ్డివెలుతురుతో నుండిన మార్గ
మిపుడు కాటుచీకటితో నుండుటకుఁగల కారణ మాతని
కర్థమైనదికాదు. కన్ను పొడుచుకొన్నను దెన్నుకానరాద
య్యెను. ‘సుగ్రీవా! దారియేది! ఎక్కడనున్నా’ వని
యాతఁడు పలువిధములఁ బిలువసాగెను, ప్రత్యుత్తరములేదు,
ఆతనికోపము మిన్నుమన్ను మ్రింగఁగలంతయైయుండెను. కడ
కాతఁడెట్లో ద్వారమును జేరెను. చూడఁగా నదిశైల శిఖ
రముచేఁ గప్పఁబడియుండెను. రోషావేశమున నాతం డహ్వానిఁ
బగులఁదన్ని యీవలకువచ్చి సుగ్రీవునికొఱ కంతయు వెడ
కెను గాని యాతఁడగపడఁడయ్యెను. అంతనాతఁడు కాలాగ్ని
రీతిఁ గనలుచు “ఔరా! సుగ్రీవా! ఇంతదోహమతివైతివా!
నాచావుఁగోరి బిలమువాత శిలనుంచితివా! వానరరాజ్యమును
నిరాటంకముగ నేలనెంచితివా! ఓహీ! కప్పకూతపామా! నీక్షి
చమడఁ చెదనుండుము. తెల్లనివన్నియుఁ బాలని నల్లనివన్నియు
నీళ్లని నమ్మి మోసపోయితి” ననిగర్జించుచుఁ భోమొవలిడెను.

ఆతని సర్వాంగములు వెత్తుటఁదడిసి నుమ్ముచేసిండి
యుండెను. మార్గమధ్యమునఁ గొలనొకటి కాన్పింప నద్దానఁ
గ్రుంకు లిడనెంచి యాతండ్దాన దిగెను. జలకమాడి గట్టు
కెక్కునప్పటి కచట నొకదివ్య దంతావళము నిలిచియుండెను.
అది వెండికొండఁ భోలియుండెను. దానిపె దివ్యపురుషుఁడ
డొకఁడు కూర్చొనియుండెను. సహస్రభానుతేజుఁడగు నాపుణ్య

మూర్తి యుత్తమాంగమున మణిమయకిరీటమును విపుల
 వక్షోభాగమునఁ బారిజాతమాలికయు నలరారుచుండెను.
 ఆపురుషోత్తముని వదనాంబుజము సుప్రసన్నమై కలకలలాడు
 చుండెను. వానరేశుఁ డామహామహుఁ గాంచుటయే తగవుగా
 భక్తిమెఱయ సాగిలఁబడి యాతనిఁ గొండాడెను. ఆదివ్యపురు
 షుఁడు వాలిఁజూచి “కుమారా! నేనుదేవేంద్రుఁడను. దేవదా
 నపులకు గుండెగాలమైయుండిన మాయావి మదమణఁచి
 మాకు సంతసము నిఁచితివి; విజయ విరాజితుఁడవగు నిన్ను
 దీవించి, బహుకరింపవచ్చితి” నని కమ్మొక్తులాడెను. వాలి
 యంజలిగీలించి వినయముతో నిలిచియుండెను. సురేశుఁడు
 మందహాస మొనరించుచు నొకహారము నాతని కొసఁగి
 “షట్టి! ఇది కాంచనమాల, దీనిని ధరించి కయ్యమొనరించిన
 యెడలఁ బగవాని బలపరాక్రమములు సగభాగము నిన్నుఁజేరి
 నీకు విజయముం గూర్పు” నని యంతలోఁ దిరోధానుఁ
 డయ్యెను. వాలి యాహేమ దామమును ధరించి కడురయ
 మునఁ గిష్కింధకుఁ బోయెను.

పురపరిసరములయందే యాతనికి మంగళవాద్యములు
 జయజయారావములు విననయ్యెను. ఆతని మదికింతయు
 వచ్చెను. ఆకీశేశుని కొపానలజ్వాలలు మింటికంటెను. ‘ఏమీ!
 అకృతఘ్ననకు సుగ్రీవునకుఁ బట్టాభిషేకము జరుగుచున్నదా!
 ఎట్లు జరుగునో చూచెదఁగాక యని చిరచిరఁబోయి, యొక్క-

గంతులోఁ గొలువుకూటమునఁ బ్రత్యక్షమైనిలిచెను. అప్పటికి సుగ్రీవుఁడు సింహపీఠినధిష్ఠించియుండెను. అచ్చరల మించిన మచ్చెకంటు లిద్దఱు వింజామరలు వేయుచుండిరి. కొలువు కూటము వివిధాలంకారములతోఁ గన్నుల పండువైయుండెను. మంత్రులు, సామంతులు, పురోహితులు, సేనానులు సముచితాసనములఁ గూర్చుండియుండిరి. పుణ్యాంగనలు మంగళ హారతులిచ్చుచు గీతములఁబాడుచుండిరి. కంపారుకన్నులతోఁ-
కొద్ధభాషణాకారముతోఁ దడాలున వచ్చిన వానరనాయకుని వాలిని జూచినతోడనే సభ్యులు విభ్రమాత్ములైరి. వాలియో వాలిప్రేతమో వారు నిర్ణయింపలేకుండిరి. లేకున్నఁ జచ్చిన వాలి మరల బ్రతుకుటెట్లు?

సుగ్రీవుఁ డింతలోఁ గలయుదంతము నూహించెను. అన్ననుజూచిన యాతం డమందానందమందెను. సింహాసనము దిగి యాతఁడన్నపదములకెఱిగి 'యన్నయ్యా! దైవమువంద నీయుఁడు పగతునిఁ బరిమార్చి కుశలివై పురముఁజేరి మాకా నందముఁ గూర్చితివి. నీరాక నాకు యానందము. నీకపిరాజ్యమును నీవుకైకొను' మనివినయమునఁ బలికెను. కాని వాలికాప్రార్థనములు చెవిటివానికి శంకూదినట్లయ్యెను. 'కైలాటకాఁడా! ఈ బొల్లిమాటలు బుల్లియేడుపు లెన్నెడునేర్చితి విరా! దురాత్మా! మోసము ముందుకు వచ్చునను కొంటివా? దుర్జాతా! పామునకుఁ బోలువోయ విషమెక్కునట్లు నీయెడ

నాయుపకారములన్నియు నపకారములైనవి, యని గద్దించెను. కాని సుగ్రీవుఁ డతివినయమున 'నన్నయ్యా! నేనుగైలాటకాఁ డఁగాను. దురాత్ముఁడను, దుర్జాతుఁడనుగాను. నీయానతి మెయి నేనుబిలమువాతవేచియుంటిని. అంతఁగొంతకాలమునకు దానినుండి నెత్తురురలసాగెను. నేనుభయమంది, దానికడ్డముగ గిరిశిఖరమునిడి కిష్కింధఁజేరితిని. అన్నయ్యా! నేనెంతవలద న్నను, మానక మంత్రులు నాకుఁ బట్టముగట్టిరి. ఇంతలోనీవు నునచ్చితివి. ఇదిగో! నీబంగారుగడ్డియ. ఇదిగోనీరాజముదిక.' యనిచెప్పెను. ఆవినయభాషణములన్నియు వాలియెడ నిరుప యోగములయ్యెను. ఆతం డంతకంతుకుఁగనలి మాయావిని తా ను వధించిన విధమునంతయు సభ్యులకువినిపించి "చూచితిరా! వీఁడు దేనెపూసినతరవారి. చిలమునబడి నేనుజవికిపోవలయు ననితలంచి, దానికడ్డముగఁ బెన్దబండనుంచినాఁడు, వీఁడు భ్రా తృదోహిః రాజదోహి. వీనిముఖముఁ గాంచుట మహాపాత కము. అతివినయము ధూర్తలక్షణమని వీనివర్తనము వెల్లడించుచున్నది. పాపమని యీహలుగాకిని మన్నించినచో, బ్రజలకు స్వామిదోహమనిన మంచిసీశ్శ మర్యాదయగును. కాన వీఁడు దండనార్హుఁడు. వీనిసర్వస్వము-వీనిపత్నిరుమ. -నన్నుఁ జేరుఁగాక. వీఁడుకట్టుపుట్టముతో. వీఁడు వీడిపోవుఁగాక! ఓరీ! హతకుఁడా! ఇదియే మూశిత్రానాక్యము; నీకుదండన" మనెను. వాలి. పరుషవచనములు సుగ్రీవునకు రోషముఁదె

చేను. కాని యగ్రజుడు కదాయని యాతఁ డించుక శాంతిం
చెను. దారుణముగు రాజాజ్ఞను దరువ నెవ్వనికిని గుం
డెలులేకుండెను. మతిమంతుఁడగు హనుమంతుఁడు తిన్నగలేచి
“ఓవానరాధిపా! నీతమ్ముడు నిరపరాధి; నిష్కళంకుఁడు.
ఆతఁడు నీకుఁగీడెంచినవాఁడుకాఁడు. మేమేయాతని బలవంత
ముగఁ బట్టభద్రుఁడేసితిమి. కోపము మానవ స్వభావమైనను,
మన్నన చైవలక్షణముగదా! కాన శాంతించి, నీతమ్మునిఁ జేప
ట్టు” మని హితవుసెప్పెను. ఆమాటలువారి చెవులకెక్కలేదు.
మీఁదుమిక్కిలి మండెడుమంటలో మఱింత నేయి వోసినట్లు
య్యెను. ‘జౌరా! కాతుమెత్తనెన గుఱ్ఱముమూఁడుకాళ్ళ
నడుచునట్లు, మాయఁదలి మంచితనము మీనాలుకలను సాగిం
చుచున్నదిగా! మాపాలనము మీకునచ్చకున్నఁ, బోఁదలఁ
చినవారు పీనివెంటబోవచ్చును.’ అని వారి ఖండితముగాఁ
బలికెను. వారి యవినీతికి సామిరి కుపితుఁడయ్యెను. ఆతని
ముఖాంబుజము జేవురించెను. “ఓకీశేశా! చెట్టు చెడుకాలము
నకే యిట్టి కుక్కమూతిపిందెలు పుట్టుచుండును. ఇకమా
కుసెల” వని హనుమంతుఁడాతనికిఁ దెలియఁజెప్పి “ఓయిసతన
యా! రమ్ము! ఓమంతులారా! ఓసైనికులాగా! ధర్మమునకు
జయము నిజము. ఈయన్యాయము నోర్వనివాడు మావెంట
రం” డని ప్రబోధించెను. మరున్నందనుని పలుకు లుచితము
అని తోచిన కపు లాతనివెంబడించిరి. ‘పీడవదలినది. గుండ్రా

యని దాచినఁ గూతురి పెండ్లియాగునా? ' యనివాలి యంతి పురికిఁబోయెను.

—::—

నాలవ ప్రకరణము.

—

హనుమత్సందేశము.

ఋణాగ్ని శత్రుశేషముల నిలుపరాదనుట రాజనీతి జ్ఞుల సిద్ధాంతము. చిన్నపామునైనఁ బెద్దకట్టతోఁ గొట్టుటరాజు లకాచారము. రాజులు నిత్యశంకితులు. గూఢచారులే వారికి లోచనములు. ఎలసపోయిన సుగ్రీవుఁ డేమిచేయుచున్నాఁ డోయని, వాలి యనుక్షణము సందియ మొందుచుండెను. అగ్ని, రేణువని విడిచిన నభివృద్ధి నందునని యాతనికిఁ దెలియును. తనపైఁ బగదీర్చుకొనుటకు సుగ్రీవుఁడు ప్రయత్నించుచున్నాఁ డని వాలికిఁ దెలిసెను. ద్వేషము బాంధవము నెఱుంగదు. మంచిచెడ్డలఁ బాటింపదు. నిజానిజముల గమనింపదు. సుగ్రీవుని సన్నాహములనాలకించి, వాలి కనలెను. రాజానుగ్రహ మును బడయనెంచిన భటులదియే యదనని గ్రహించి, రవి సుతుని ప్రయత్నములను గోరంతలు కొండంతలు చేయు చుండెరి.

“ ఔనాను. పొరపడితి’ నని వాలి పెదవికఱచుకొనుచు “ ఓవానరులారా! సుగ్రీవునితలను దునుముకొని వచ్చినవాడే నాకు నచ్చినబం ” టని తీవ్రముగాఁ బలికెను.

గోడలకుఁ గూడఁ జెవులున్న వేమో! ఎట్లోయీభీకరాజు సుగ్రీవునకుఁ దెలిసెను. బలాధికుఁడు పై నెత్తివచ్చినపుడు ధైర్యమెక్కడ? తోడనే యాతఁడు ప్రాణములఁ బిడికిటఁ బట్టుకొని, కాలుకాలినపిల్లివలెఁ బరుగిడసాగెను. కాని వాలికి, జొరరాని చోటును, సుగ్రీవునకు దాగఁదగిన స్థలమును దొరకినవికావు. ఇట్లు సుగ్రీవునకు సుఖముకఱవయ్యెను. కాలమెప్పుడొక్కతీరున నుండునా? రెండువైపుల మండుకొఱవిపై నాతంఁడెంతకాలమని యుండఁగలఁడు? సుగ్రీవుఁడీవిధమునఁ బ్రాణముల రక్షించుకొనుటకై కొండలనక గుట్టలనక పరుగెత్తుచుండెను. వాగులనక వంకలన డాగుచుండెను. వాలి కరాళాకార మాతని కెల్లకడల రూపొంది నిలుచుచుండెను. సామీరి, స్వామియవస్థఁ జూడఁ జాలక “ ఇనతనయా! ఏలబెగడొందెదవు? ఋశ్యమూక పర్వతము నీయునికికి యోగ్యమగుస్థానము. దానిపైకి, వాలిగాని, వానియనుచరులుగాని శాపభయమున రానోచుదు ” రని నుడివెను. హనుమవాక్యములు సుగ్రీవునిచెవుల సుధచిలుకరించినట్లయ్యెను. ఆతనికిఁ బట్టరాని సంతసముకలిగెను. నాటినుత సుగ్రీవుఁడు ఋశ్యమూకాద్రీఁజేరి యెదపైఁజేయిడి నిద్రింపసాగెను. ఇక జేయునదిలేక వాలి

శ్రీ వాగ్వల్లి.

యూరకుండెను. ఆ కొండపైఁగల వన్యఫలమూలముల మెక్కుచు
సుగ్రీవానుచరులు సౌఖ్యముగఁ గాలమువెళ్ళియించుండిరి.

సౌఖ్యదినములయందు వడిగాఁ జనుకాలము దుఃఖసమ
యముల మెల్లగాజరుగునట్లుండును. నిర్భాగ్యుడగు సుగ్రీవుఁ
డాలింగోల్పుడి బంధుమిత్రాదుల మొగమెఱుంగక దినమొక
యుగముగాఁ గడపుచుండెను. కాని తనసుఖదుఃఖముల సమ
భాగులై తన్నుఁబాయకుండు హనుమదాది సచివసత్తములను,
తక్కుంగల వనాటవరులను జూచుకొని, యాతఁడు మొలబంటి
దుఃఖమున మోకాటిబంటి సంతోషము సంచుచుండెను.

ఒకనాఁ డాతఁడు ఋగ్వేదమునకు సానువులయందుఁ గపు
లతోఁదిరుగుచుండఁ గనుచూపుమేర నాతని కిద్దఱు కోదండ
పాణులగపడిరి. కన్నార్పక చూడగా వారు తేజోవంతులై
యుండిరి. తోడనేయాతఁడు తొట్రువటుచుఁ దనమంత్రులం
గాంచి “యమాత్యులారా! యటుచూడుఁడు. ఆపంపాసరో
వరముకడ నాచూతవృక్షముల నీడల నిలిచియుండు నాపురు
షోత్తములఁ జూడుఁడు. వారికడఁ గాలసర్పములవంటి చాప
ములున్నవి. వారు కపటమునులై, వాలిపంపున నిటకు
మనలఁ జంప నరుదెంచి యున్నారని నామేనుకంపమొందుచు
న్నది. కాదేని, మునులకు ఖడ్గతూణీర ధారణమేటికి?
వారివేషములు పావనములై యున్నను నాబుద్ధికలఁగుచున్నది.
ఇతమనమిచటనుండుట క్షేమముకాదు.” అని కిచకిచధ్వను

లోనరించుచు మతం గాశ్రమము పొంతకుఁ బోయెను. మిగి
లిసవారును సుగ్రీవుని వెంటబోయి పంపకడనిలిచియుండు
నాపురుష శేఖరులను సారెసారెకుఁ జూచుచుండిరి కాని
పవనాత్మఁ డాతని భయం బుడుపఁపెంచి “యోవానరతిలకా!
వారుమహాత్ములుకాని కపటాత్ములుకాదు. వారిపెంపెఱుఁ
గక నెఱవనేమిటికి? రజ్జునర్ప భ్రాంతి మానుము. శౌగా
ము లాలోచింపుము. ఇంగితబుద్ధిఁజూచిన నీకే యంతయుఁ
దెలియు”నని బోధించెను. భయభ్రాంతుఁడగు సుగ్రీవున కా
మాటలు సచ్చలేదు. ఆతఁడు గడగడ లాడుచు “నోహను
మంతా! యేటిమాటలివి. వారుకోదండపాణులు. ఖడ్గహస్తలు.
విశాలనేత్రులు. ఆజానుబాహులు. రూపొందిన సూర్యచంద్రు
లవలె వారు రాజిల్లుచున్నారు. వారింగాంచిన నేరికి మదితల్ల
డిలకుండు?”నని పలికెను. హనుమంతుఁ డందులకుఁ బిన్న న
వ్వొలయ “యోకపివరా! యేమిసీభ్రాంతి!

“తే. గ్రీ. వాలిదొరయును వీర లవ్వాలిఁ గొలుచు
వారునై పంప వచ్చిన వారుగారు
వాలిఁబరిమార్చి నినురాజ్య మేలఁజేయ
వచ్చిపొడకట్టు ధర్మ దేవతలుగాని.”

ఓవానరాధిపా! నేఁడు సుదినము. ఇది ఋశ్యమూకము
గదా! మహర్షియగు మతంగుని దారుణశాపమునంజేసి వాలికి

వాలి యనుచరులకు దక్షిణరానిది. వాలిభయ మీట వాటిల్లను. దిగులొందకు"నుని ధైర్యముచెప్పెను

సుగ్రీవుఁ డామాటలకుఁ గలకతేజీ "యనిలసుతా! నీవు నాకుఁ బరమాప్తుఁడవు. మిత్రుఁడవు. ఉత్తమగుణశీలుఁడవు. చాతురీ ధురీణుఁడవు. వటువేషధారివై నీవు వారలఁ గదిసి వారెచటివారలో గనుఁగొనుము. వారేటి కివ్వసమున నిల్చిరొ యారయుము. నీవుపోయి వారి లోఁజెఱిగిరమ్ము. నీతి మంతుఁడవు నీకుఁ జెలియుని బేమి కలదు. పోయిర"మ్మనెను.

సుగ్రీవాజ్ఞను శిరసావహించి గాడ్చుకొమరుఁడు భిక్షుకవేషమును ధరించెను. "శుభమగుంగాక యని సుగ్రీవుఁడు దీవించెను. హనుమంతుఁ డంతఁ గొండదిగి పంపను డాసెను. అచటఁ జూతమునీడ నాపురుషపుంగవులు నిలిచి యుండిరి. వారిదివ్యతేజమున నాప్రదేశమంతయు వెలుఁగొందు చుండెను. వారిఁజూచిన మారుతికి దివ్యానందము కలిగెను. వినయమున సమీపించి మ్రొక్కి పురుషోత్తములారా!

"ఉ. ఎక్కడివారుమీరు జగదేకమనోహరు లుగ్రకాననం

బిక్కడికేలవచ్చితిరి? యీజటివేషము పూననేమి? యీ యెక్కటిజోదు బాగులు వహించితిరేల? వెలుంగఁజేయు నల్లిక్కులుమీశరపటుదీధితిచోద్యముఁచెల్పుఁడిన్నియున్."

తే॥గీ. విమలమతులార! మీలక్షణములఁజూడ

నఖిలరాజ్యంబు బాలింప నర్హులనుచు

డెందమునఁ దోచుచున్నది పొందుపడఁగ

నీజడలు వల్కలములు మీ కేలకలిగె?”

అని మధురవాక్యములనడిగెను. నీలమేఘశ్యాముఁ
డును కోటిమన్మథాకారుఁడును హసన్ముఖుఁడునగు వారిలో
నగ్రజుఁడు తమ్మునిఁగాంచి “నామిత్రీ! ఈకపింద్రుని వాక్కుద్ధిని
వినయవర్తనమును గాంచితివిగదా! లక్ష్మణా! ఇట్టిబుద్ధిమంతుఁ
డగు సచివునిఁ గలుగని నృపాలుని కార్యము తెల్లుసిద్ధించును?
తమ్ముడా! మనయుదంతము నీపుణ్యాత్మువకుఁ బూసగూర్చిన
ఁగితి వినిపింపు ” మనిచెప్పెను.

అన్న యానతి నొదలఁదాల్చి రామానుజుఁ “ఢోక
పింద్రా! మేమురఘుకులులము. దశరథరాజ నందనులము.
ఈమహాత్ముఁడురామచంద్రుఁడు. సుగుణాభిరాముఁడు. విక్రమ
శాలి.విజయశీలి. ఆర్తశరణ్యుఁడు. నాకగ్రజుఁడు. ఈరాముఁడుజన
కునిసత్యమునెఱప నాలితో నడవికే తెంచెను! అచట దుర్మ
దుఁడగు రావణుఁడు మము డాగురించి, సీతఁగొనిపోయెను.
మేమెల్లడిశలు వెదకుచుఁ దిరుగుచుండ నొకనాఁడు శబరి
సుగ్రీవుచరితముఁజెప్ప నాతని సఖ్యము నాకాంక్షించి మేమి
టకరుదెంచితిమి. ఈరామచంద్రుఁడు ధైర్యనిధి యయ్యుఁ
దనపత్నిఁదలఁచి తలఁచి శోకవారాళి చంద్రుడైయున్నాఁడు.
నేను లక్ష్మణుఁడను. అన్నను సేవించుచు నడవికి వచ్చితిని.
ఓయనఘా! నీవెవ్వఁడ?” వని యడిగెను.

సామితిమాటలు సామిరికి సంతసమునించెను. ఓర
ఘువరులారా! నేనుహనుమఃతుఁ డనువాఁడ. సదాగతిసు
తుఁడను. కామరూపుఁడను. సుగ్రీవునకు ముఖ్యమంత్రిని.
అధికతేనాఁడగు నావనాటవరుఁ డన్నవలస భార్యనుగోల్పడి
రాజ్యభ్రష్టుఁడై ఋశ్యమూకముపై పవములతో నుండఁగలి
గియున్నాఁడు. మీతో సఖ్యమొనరింపనెంచి నన్నుబంప
భిక్షురూపమున విచ్చులంజేరి ధన్యుఁడనైతి" ననియె.

రామః—సామితి! వెదకఁజూయిన తీరగె, కాలఁదగి
లినది. సుగ్రీవుని మైత్రినాశించి మనమిచటికివచ్చితిమి. ఆతఁ
డును మన నెయ్యముగోరి పవనాత్మజుని బంపినాఁడు.

హనుః—రామానుజా! సుగ్రీవుఁడిప్పుడు కృతార్థుఁ
డయ్యెను. కయ్యమునకు వియ్యమునకు నెయ్యమునకు సమ
తతోభించు ననునుడి మీయంగు సార్థకముకాఁగలదు. మీనె
య్యమునఁగానిపను లుండవు. పరమహంసనుజేరిన పాపపరుఁడు
పునీతుఁడగునట్లు శ్రీరామసఖ్యము గొదిన 'సుగ్రీవసాచివ్యము
చే మేము ధన్యులమైతిమి.

లక్ష్మః—(రామునితో) అన్నయ్యా! ఈకపివరుం
డిప్పుడు సంతోషాంబుధి మునుకలు వేయుచున్నాఁడు. మన
మిక సుగ్రీవుని పాలికిఁబోదము.

సామిరి సంతోషమున నుప్పొంగెను. వెంటనే యా
కపివరుఁడు నిజరూపమువహించి "రఘుపుంగవులారా? నాభుజ

ములపై నధిరోహింపుఁ” డని వేడుకొనెను, పావని యపా రా
నందమున రాఘవుల సంసతలముల నెక్కించుకొని సుగ్రీవుని
కడకుఁబోయెను.

ఐదవ ప్రకరణము.

రామసుగ్రీవమైత్రి.

వానుమంతుని జంపకడకుఁ బంపిన సుగ్రీవుఁడు ఋశ్య
మూకమునుండి మలయాద్రికిఁ బోయియుండెను. హితవరు
లగు నమాత్యు లెన్నిసముచితనాక్యములాడుచున్నను, భయా
కులచిత్తుఁడగు సుగ్రీవుఁడు కుదుటఁబడఁడయ్యెను. నీలుం డా
తనింగాంచి “యర్కజా! వారొకవేళ వాలి పంపున నీపైకి వచ్చి
నవార్తరెనను, సరసవచనముల సామిరి వారినిమెప్పించి నీకు
హితవుఁగూర్చును. ఆట్టిసచివోత్తముని గలిగియుండు భూపా
లునకుఁ గాని కార్యము లుండునా? ” యనెను.

అంతలో నచటికిఁ బవనజుఁడేతెంచి “ భానుతనయా!
నీకుశుభంబగుఁగాక! నీపుణ్యమేమందును! వాలితల రెండు పిడు
గులువాలిన ట్లిద్దఱువీరు లరుదెంచియున్నారు. వారు రఘుపుం
గవులు. శోకసాగరమునఁ బడియుండు నీకు రఘురాముఁడను

తెప్పదొఱకినది. ఓకపీంద్రా! ఆదాశరథి దయావారిధి. సత్య
వాది. మహాభుజుఁడు. ఓయినతనయా! ఆమహాత్ముఁడు తండ్రి
పనుపున వనమున కరుదెంచియుండ, నచట దూరాత్ముఁడగు
రావణుఁ డాతని దేవిని మ్రుచ్చిలికొనిపోయెను. ఇప్పుడా మిహిర
కుల మండనుఁ డనుజయుతుఁడై నెలత కతన నీతోడి చెలిమి
వాటింప నేతెంచియున్నాఁడు. ఋశ్యమూకమునకు వేంచేసి
యున్నాఁడు. రమ్ము. పోవుదము. లె” మ్మని ప్రబోధించెను.

స్వాతివానకెదురుచూచు ముత్యపుఁజిప్పవోలె, హను
మత్సందేశమునకు వేచియుండు రవిసుతుఁ డాతనిపలుకుల
నాలకించింతనే యమందానంద మొందెను. ఆతనినయన
ముల నానందాశ్రువులు నిండెను. “ఓమారుతీ! నాతపమెల్లఁ
బండినది. నానోములన్నియు ఫలించినవి. నీయట్టి యంజనము
గలుగ, నాకురాఘవ నిధానమబ్బుటకేమిచోద్యము! నీవంటి
కర్ణధారుఁడుండ, నేనీ శోకాబ్ధిఁగడచు టొకయబ్బరమా! పావ
నీ! రమ్ము. మహానుభావులను సంభావించి సఖ్యమొనరించు
కొంద ” మని సుగ్రీవుఁడు బయలుదేరెను.

అట ఋశ్యమూకమున రాఘవులు సుఖాసీనులైయుం
డిరి. సచివులతో సుగ్రీవుం డంతలో నచటికివచ్చి వారికిఁమొక్కి
ప్రాంజలియై “యోరఘుపుంగవులారా! పిచ్చుగుంటపై భాగీరథి
ప్రవహించినట్లు పరమపావనులరగు మీ రీదీనునిఁబ్రోవ నిట
కేతెంచితిరి. దిక్కుమాలియుండునాకు మీదర్శనమున సంతో

ష మపారమైయున్నది. ఓరామభద్రా! ఈదినమే సుదినము. నేడు నాకదృష్టభానూదయమైనది. ఈ యాంజనేయుడు దేవ రదివ్యగుణముల నాకువినిపించెను. మీయం దవియన్నియు రూపొంది నాకన్నుల కానందముఁగూర్చుచున్నవి. ఓరామచంద్రా! నీతో మైత్రిచేయ నాకు మనసయ్యెడు. ఇది నీకు సమ్మతమేని చేముట్టి బాససేయు ” మని ప్రార్థించెను. రామచంద్రుఁ డాతని మనవులకుఁ బ్రసన్నుడై సకలలోక రక్షాకరములును, ఆశ్రితజన శ్రీకరములును నిపులలోక భయంకరములును నగు కరములుసాచి భానుతనయుని గాఢముగాఁ బరిరంభించి “రవిసుతా! నీసాచివ్యము నాకుశుభస్కరముగదా!” యనెను.

ఇంతలో సదాగతిసుతుం డొకయెడఁ బావకుందెచ్చి నిల్పెను. రామసుగ్రీవు లగ్నిదేవునకుఁ బ్రదక్షిణించి నిల్చిరి. రాఘవుండప్పుడుష్టవగేంద్రునిగాంచి “యోవనాటవరా! మనమింక సమాన సుఖదుఃఖభాజనులమై స్నేహముననుండము. ఇందు ల కీశిఖిసాక్షిగనుండుఁగాక.” యని చెప్పెను. సుగ్రీవుండందులకు ముజ్జగమబ్బినట్లుబ్బి “యోరఘుస్వామీ!

“తే॥ గీ. రవిసుతుండ నేను; రవివంశమణివీవు

నీజయంబెతలఁప నాజయంబు,

నీపరాభవంబె నాపరాభవ మార్య

వగవలదు మగువఁ దెగువఁదెత్తు.”

స్వామిహితులగు నానెయ్యరసాయమున నేను దివిఁ

జలమగు. ఆదుష్కర్ముడు రావణునకుఁ శాపమొకటికలదు. ఆతఁడు పరనారులఁ దాఁకనోపఁడు. ఒకనాఁడు రంభ నిజనాథుఁడగు నలకూబరుని యొద్దకుఁ బోవుచుండెను. త్రోవలో రావణుఁడానాతి మిన్న కెదురై తనకోర్కె నాత రుణి కెఱిగించెను గాని వానినామె తిరస్కరించెను. కాము కులు ముందువెనుక లరయక చెడుట సాధారణముగదా! అంత వాఁడా యచ్చరలేమను బలాత్కరించెను. రావణుని దురాగతము నలకూబరుని చెవులబడెను. ఆతం డంతఁగనలి “ఒల్లని వల్లవాధరలఁ జెఱుప నారావణుఁ డుద్యమించినచో, వానితల వ్రయ్యలగుఁగాక” యని దారుణముగ శపించెను. ఈ శాపభయమున వాఁడు నీదేవి దాఁకఁడు.”

“రామచంద్రా! శోకపావకుని వివేక సలిలముల నార్పుము. శోకము సుఖము జెఱుచును. శోకము తేజము నడఁచును గాన దాలిమిఁదాల్పుము. దేవా! వయస్యభావ మున నేను హితము పలుకుచున్నాఁడనేకాని, యుపదేశింపనే నెంతవాఁడను! రామచంద్రా! శోకముమాని నన్ను సమ్మానింపుము. సీతాదేవిని వెదకుభారము నాపైనిడికొని నీకు ముదముం గూర్తునని యీవఱకే మనవిచేసికొని యుంటిఁ గదా!” యని సుగ్రీవుఁడు మృదుమధురముగాఁ బలికెను.

శ్రీరాముఁ డా యూఱడింపులకు సుగ్రీవుఁగొఁగిలించు కొని “రవితనూజా ! నీహితవచనములు నావంత నంతమొం

నించినవి. నామనము కలఁక తేటినది. నీవంటి ప్రాణబంధుని నీవంటి హితోప దేష్టను నేనికఁగానను. ధనధాన్యములను! భోగభాగ్యములను, ప్రాణమానములను విడిచియైన మిత్రుని కార్యమును జక్కసేయుట సఖ్యవిధముగదా! ఆపత్కాలమున కుపకరించినవాఁడే మిత్రుఁడనం జనును. భానుతనయా నీవాం భితమేమి? ఏవెరవుననైన, నేనద్దాని నెఱవేర్చి, నీకానందముం గూర్చెద” నని యభయమిచ్చెను.

రఘువరుని యభయ ప్రదానమునకుఁ గపికులాధీశుఁడు సంతోషాంతరంగుఁడై

“కం. తారాధిపవదనన్ రుమ

నారమణీన్ రాజ్యమున్ ధనముఁగొనె నా దు

ర్వారుఁడగువారిఁ దునుముట

కోరిక యిది నమ్మినందుకున్ ఫలమధిపా.”

అనికేలుదోయి ఫాలమున గీలించి ప్రార్థించెను. అందు లకు రాఘవుఁ డాతనియెడఁ బ్రసన్నుఁడై

“తే—గీ. జగతినుపకృతి మిత్రలక్షణ మపకృతి

శత్రులక్షణములుఁ గాన సాధుచరిత

చెలఁగినీపత్ని నపహరించినదురాత్ము

వాలినివధింతు నిక్కంబు వలదుశంక.”

అనిశపథ మొనరించెను.

రామచంద్రుఁ డమౌఘవచనుఁడని యందఱకుఁ దెలి

యును. కప్పులు హన్పించిరి. హనుమంతుఁ డధికసంతోష
మొందెను. ఆభక్తవరుని నేత్రము లానందబాష్పములఁ గురి
యుచుండెను. “రఘుస్వామీ! నీతోడి చెలిమి రుద్రదేవతలకు
సైతము ద్వర్ణభయైయుండ, రవినందనుని పుణ్యమునంజేసి
యాతనికది యబ్బినది. దేవా! నీవుభక్తవిధేయుఁడ వనుట
కిదియొక నిదర్శనముకదా! రఘువీరులారా! లెండు. తియ్యని
పండ్లనుదిని యిందుక విశ్రమించు” డని యాకపి శేఖరుఁడు
వేడికొనెను. హనుమ వేడికొలు నంగీకరించి రాను ల
క్ష్మణు లాతనివెంటఁ బోయిరి. సుగ్రీవాదులు వెంబడించిరి.

—::—

ఆజవప్రకరణము.

—

వై రానుకథనము.

ఆనాఁడు ఋశ్యమూకాద్రిపై నానందమారుతము
వీచుచుండెను. జనాను రంజకుండగు ప్రభుని సుఖదుఃఖముల
యందుఁ బ్రజలు పాల్గొనుట సామాన్యముగదా. ఎల్లర
మోముదమ్ములు సంతోషమున వికసించియుండెను. రామ
సుగ్రీవమైత్రీ కెల్లరు మోదమందియుండిరి.

ఋశ్యమూకమునకుఁ జుట్టుపట్లనుండు ఋషులకు రా

మాగమసమును సుగ్రీవమైత్రియు, శ్రీరామశపథమును దెలిసెను. తోడనేవారు మోక్షసామాజ్యమన్నినట్లు తలంచి, శ్రీరామ సందర్శనమున కేతెంచిరి. రాముడు మునులరాక నాలకించి వారిగదియ నెదురేగెను. పరమపాననులగు నామునిపరులకు మ్రొక్కి రామచంద్రుడు వారిని బవిత్రాసనములఁ గూర్చుండఁజేసెను. నానుమదాదు లొకయెడ నాసీనులైరి రాముఁ డంతమోమునఁ బలునగవు నిలుకొత్త యా సంయమింద్రులంగఁచి “ ఓమునిచంద్రులారా! మీకుఁ గుశలమా? మీశిష్యులకు శుభమా? మీతపములు నిరంతరాయములుగ సాగుచున్నవిగదా?” యని యాదరముతోనడిగెను.

ఋషీంద్రులందులకు “ రామభద్రా! దేవాదిదేవుడవగు నీవుండ, మాకు శుభములకేమికొదువ దేవా! నీవు రామరూపమున నవనిపై నవతరించిన రమాకాంతుడవుగదా! ఖిల శిక్షకు, సాధురక్షకుఁ బ్రతియుగమునఁ బుట్టుచుందువు. దేవా! ఇప్పుడురావణాసురుఁ డజేయుఁడై మాతపమును గొనసాగనీయుటలేదు. వానినుండి యీదీనులఁగావు ” మని రామపరబ్రహ్మమును బార్థికించి పూజించిరి.

రఘువరుడు వారిపార్థిత్వనలకు మదితుఁడై “ యోసంయ మింద్రులారా! దిగులొందకుడు. రావణాది దుష్టదానవుల బీచమడచి మీయిడుమలఁ దొలగించెద. యధేచ్ఛఁ

బాం ” డని పలికెను. ఋషులు రాఘవేంద్రుని యభయవాక్యములవిని సంతృప్తులై తిరిగి నిజాశ్రమములకుఁ బోయిరి.

రామచంద్రుని యాశ్రిత వత్సలత్వమునకు సుగ్రీవుఁడు సంతోషించుచు “ రఘునాయకా! నీవు లోకనాయకుఁడవు. నీదయకు మేరయున్నదా! భక్తచింతామః! నీకరుణ యనంతముకదా ” యని స్తుతించెను.

రామ:— కపివరా! నీవు సజ్జనుఁడవు. స్నేహపాత్రుఁడవటులయ్యును, నీకీ కష్టములు తప్పినవికావు. ఇందులకుఁ గారణమేమి? మీయన్నదమ్ముల జన్మవృత్తాంతమెట్టిది? వానికిని నీకును తెల్పివోయి పగగలిగిన హేతువెయ్యది?

సుగ్రీ:— దేవా! పూర్వము బంగారుకొండపై బ్రహ్మదేవుఁడు తపముసేయుచుండెను. ఒకనాఁ డాతనికన్నులనుండి తారక యోగమహిమచే నశ్రులురలెను. తోడనేవాని నాతఁడు దోసిటఁబట్టెను. అంతనందుండి యొకవానరుఁ డుదయించెను. పితామహుఁడు వింతనంది, వానికి ఋక్షవిరజుఁడని పేరిడి, యడవియందలి కాయగసురులఁదిని బ్రదుకుచుండుమనీ చెప్పెను. వనాంతరంబుల సంచరించు నాయాదిమవానరుఁ డొకనాఁ డుత్తరశృంగము కడకుఁబోయెను. అచటనొకకొలను వికసిత వారిజాతములతో నిండియుండెను. అందలిసలిలము లతినిర్మలములై యమృతముం బోలియుండెను. వానరుఁ డాకాసారమునందు దిగి జలములఁగ్రోలుచుండ నాతనికా

నీటఁ దననీడయగపడెను. వెంటనేవాఁడు సహజజడబుద్ధితో
వానిఁబట్టనెంచి యాసరసిలో నుఱికికెను గాని యాతంఁడెవ్వ
రిని గానక గట్టునకెక్కెను. చోద్యమేమందును. ఎక్కుటయే
తడవుగా, నాతం డొకచక్కని యితియయ్యెను. అప్పటికి
సాయంకాలమగుచుండెను. కమలజుఁగొల్చి యత్తైరువునఁ జను
చున్న సురనాథుఁడును, క్షేమ సపనయించుకొన నేగుచుండు
సూర్యుఁడు నాచెలువనుగాంచిరి. ఆచెలువ చెలువము వారి
కాళ్ళకు బందాలయ్యెను. ఇంద్రాద్రికుల కాతరుణి యందలి
మరు లధికమయ్యెను. సూర్యతేజము నిర్గమించి యాకోమలి
శంతముపైఁబడెను. అందుదయించినందున నేను సుగ్రీవుఁడ
నైతిని. ఇంద్రునితేజ మాతరుణి తలపైఁబడి వాలముకడకుజా
తెను. అందుఁబుట్టినవాఁడు వాలి యయ్యెను. అంత వారు
నిజాత్మజుల దీవించిపోయిరి.

ఆ జలజాక్షి దినశేషమంతయు నచటనే యుండెను.
సూర్యోదయమగుసరి కంతయు నామె మరల వనాటమూర్తి
యయ్యెను. కుమారులు కూడ వానరులైరి. ఈ విచిత్ర పరి
వర్తనము ఋక్షవిరజున కర్థమెసదికాదు. ఆతఁ డాకుట్టలఁ దీసి
కొని కమలజు కడకేగెను. కథనంతయువిని బ్రహ్మ “కుమా
రా, వీరిని నీవు కంటివి. వీరితోధరకేగి కపికోటుల కథినాయ
కుడవై సుఖింబుండు ” మని యాసలిచ్చెను. ఋక్షవిరజుఁడు

విధియానతి మాళిఁ దాల్చి, “జనకా, ఆసరస్సునమునిగిన నతివ
రూపము రానేల? వేగినయంతనే పోనేల ” యనియడిగెను.

బ్రహ్మః—కుమారా, ఆసరసియందూఁ దొల్లి పార్వతీ
దేవి వయస్యలతో జలకేళిసల్పుచుండెను. అప్పుడు కుచ్చిత
లగు రక్కసులు కొందఱు కామినులై జలములఁ జొచ్చుచుం
డిరి. దాక్షాయణి దానినెఱింగి “ఇందుఁ జొచ్చిన పురుషు
లింతుకౌదురుగాక ” యని కిస్కమెయి శపించెను. నేనదివిని
యామెను శాపమోక్షము ననుగ్రహింపునుంటిని. ఆదేవి
నామనవి నాలించి “ఆయాఁడు శాపమొకనాఁడు మాత్ర
ముండునుగాక ” యని యనుగ్రహించెను.

ఋక్షవిరజుండంత మమ్ముఁగొని, కిష్కింధకుఁబోయి
యచట రానై యుండెను. ఇట్లు పెక్కొడ్లు రాజ్యమేలిన
మాతండ్రి వృద్ధుఁడై మాయన్నకు వాలికిఁ బట్టముఁగట్టి, నమ్మ
యువరాజుగా నియమించి తపోవనమునకుఁ బోయెను.

రఘుపుంగవు లావానర సోదరుల జన్మవృత్తాంతమున
కబ్బురపడి “జౌను. ప్రాచీనులదివ్యచారిత్రములు వినసొంపు
లై మహిమాస్పదములై యుండు ” ననిరి.

సుగ్రీవుః— ఓరామస్వామి! మేముకాలక్రమముగ
నవయావనులమైతిమి. మేమొకనాఁడు దేవతలచేఁ బిలువంబడి
పాలసముద్రముంజిలుకఁ బోయితిమి. ఆదృశ్య మన్భతమైయుం
డెను. మందరముకవ్వమయ్యెను. వాసుకి త్రాడయ్యెను. సు

రలు, ఉరగులు, సిద్ధులు సాధ్యులుగూడ మమ్ముఁజేరిరి. దాని
యం దంత గరళముద్భవిల్లి లోకమునెల్లఁ గాల్పసాగెను. తోడ
నే హరుఁ డద్దానిఁ గబళించెను. మహిమోపేతములగు వస్తువు
లు పెక్కులం దుదయించెను. వారివారి కోర్కెలఁ బట్టి వారు
వా రాయావస్తువులఁదీసికొనిరి. కవిరాజు జ్యేష్ఠాదేవిని గైకొ
నెను. వివిధ మృగములను వివిధదిక్పతులు వాహనములుగాఁ
బరిగ్రహించిరి. మహానీయ సౌభాగ్యములతోనొప్పు లక్ష్మిని
నాగాయణుఁడు తనకాంతగా వరించెను. కల్పవృక్షము, కామ
ధేనువు, చింతామణి సురలవెంట దివికింబోయెను. తారయను
తరుణిని మాయన్నకును, రుమయను రమణిని నాకునిచ్చిరి.
మేము నిజపత్నులతోఁ గిష్కింధకేతెంచి స్నేహముననుంటిమి.

ఇట్లుండ నొకనాఁడు దుందుభి యనుదానవుఁడు క్రొవ్వి
వారిని జివ్వకుఁ జీట నాతఁ డాదానవుని పీచమడచి వాని
కాయమును గాలనెగఁజిమ్మెను. అదిపోయి మతంగాశ్రమము
నబడ నామహర్షి కనలి యాకొండనెక్కిన వాలియు నాతని
యనుచరులును జచ్చునట్లు శపించెను. రామచంద్రా! ఆశాప
బలమున నేనిచట నిశ్చింతతో నున్నాఁడను.

దుందుభికి మాయావియను పుత్రుఁడొకఁడు కలఁడు.
వాఁడు తండ్రిచావునాలించి పగతీర్చికొననెంచి, వాలిపైకి వ
చ్చెను. మేమిద్దఱుమును వానిఁదాఁకితిమి. పిఱికిపందయగు
నాదనుజుఁడు మమ్ముఁజూచి పాటసాగెను. మేము వానివెంట

నంటితిమి. అదైత్యుఁ డంతలో నొక ధరణీవివరమునఁబడి మా
యమయ్యెను. నన్నుబయట నుండ నియమించి మాయన్న
లోనికిఁ బోయెను. నేనుగూడఁ బోవనెంచితిఁగాని, భ్రాతృ
శాసనము నాకడ్డుతగిలెను. ఇట్లొకయేడాదియయ్యెను. అంతఁ
గొంతకాలమునకు గుహనుండి నెత్తురు పాఱ. మొదలిడెను.
లోనుండి యసురాట్టహాసములు వినవచ్చుచుండెను. వాఁడు
మాయన్నఁజంపి నాపైకివచ్చుచున్నాడని నేనుభీతిల్లి, ద్వార
మునకడ్డముగా నొకశైలశిఖరము నుంచి, శోక వారాశిసీఁదు
చుఁ గిష్కింధకేతెంచి మాయన్నకుఁ దిలోదకములు విడిచితిని.
అంత నమాత్యులు రాజులేనిరాజ్య మరాజకముపాలాననిచెప్పి
నాకుఁ బట్టాభిషేక మొనరించిరి. అచటవారి యానిశాటుఁజంపి
పట్టణముఁజేరి నన్నుఁగృతఘ్నుఁడనిదూరి రాజ్యభ్రష్టునిఁజేసి
నాదారఁజెఱపెట్టి యీకష్టాటవులఁద్రోసెను. నాటినుత యీ
హనుమంతుఁడు, నీలుఁడు, నలుఁడు, తారుఁడు మున్నగు వాన
ర వరులు నాకుఁ బెట్టనికోటలైయుండ, నిట నదృష్ట భాను
నెదురుచూచుచు నేఁడు రవివంశమణిని సందర్శింపఁగంటిని.
ఓదేవా! నేఁడు నాకు సుదినము. నీయభయవచనము నాసిలు
గులఁ దొలఁచివైచినది. నేనుధన్యుఁడనైతిని.

నీలుఁడు వినతాంజలియై “రామచంద్రా! ధర్మమును
ధర్మము పరిరక్షించును. అధర్మము నధర్మమేధ్వంసమొనరిం
చును. అధర్మమున కభ్యుదయము బుద్బుదప్రాయము. పాపా

త్మునిచెలిమి పతితునొనరించును. ధర్మాత్ముని చెలిమి ధన్యుఁ
గావించును! రఘువరా! యీవానర నాయకుఁడు పుణ్యముల
పోవు. పలికిబొంకనివాఁడు. బ్రతికిచెడినవాఁడు కాన నొదా
ర్యసంపన్నుఁడు. సిలుగులఁజిక్కియుండుస్వామి కుపకరించిన
వాఁడే సేవకుఁడనఁజెల్లును. మేమీవానరస్వామిని మంచి
కాలమునందును, చెడ్డకాలమునందును నొక్కఁగితిగాఁ గొలు
చుచున్నారము. మాసేవయంతయు నొకయెత్తును, యీ
కపికుంజరుఁడు పవమానసుతుని సేవ యొకయెత్తుగా నున్నవని
మామనవి. యిట్టి దీనమందారుని, యిట్టి సచివశేఖరుని, యిట్టిప
రాక్రమవంతుని మఱికానము రామభూవరా!

“ క. ఇనసుతుకడ నితఁ డున్నాఁ

డనియెఱిగియె వాలికొంతయలుకుచునుండున్

దనకేసి యితఁడు గలఁడని

యినసుతుఁడును వెఱవకుండు నింద్రసుతునకున్ ”

అని విన్నవించెను రామలక్ష్మణు లెదమెచ్చి మంద
హాసమొనరించి హనుమంతుని సమ్మానించిరి.

ఏడవ ప్రకరణము.

ప్రథమయుద్ధము.

సుగ్రీ:—రామచంద్రా. నీవు సర్వవేత్తవు. నీకుఁదెలి

యని ధర్మములులేవు. విజయాభిలాషి తన బలమునకన్న నెదిరి
బలము మిన్నయని యెన్నుచు విజయోపాయముల నెమకు
చుండఁ జనుశుగదా? వాలి మహాబలవంతుఁడు కాన దుర్జ
యుఁడు, వానిపరాక్రమము నాలకింపుము.

ఉ. నాలుగువారిరాసులొకనాట నెత్తిమ్మరివచ్చుఁ గ్రమ్మఱ్ఱ
శైలములెత్తి కందుకము చూడముగా నెగవైచి నేలకుఁ
వ్రాలఁగనీకపట్టు సజవంబుగ నేగినఁ బ్రెల్లు దిక్కరుల్
వాలియజేయుఁ డాజిగెలువంగ సురాసురులోపరాతనిఁ.

రామచంద్రా! పూర్వము గోలభుఁడను గంధర్వ
రాజొకఁడుండెను. వాఁడతిబలశాలి. వాఁడాజికాంక్షమై వాలి
పైకివచ్చెను. వాలి వానితో రేయింబవళ్ళు ఘోరముగాఁబోరి
కూలనేసెను. పరాక్రమోపేతులగు యక్షరాక్షసు లెందఱో
వాలివలన జీవములఁబాసిరి. రామభద్రా! మున్నువాలి తూ
లమువోలె మీటిన దుందుభి కళేబరము యోజనదూర మెగిరి
వచ్చి యిచ్చటఁబడినదని చెప్పితినిగదా! అల్లదే! దానిఁ
జూడుము. ఆయేఁడుతాళ్ళ నవలోకింపుము. వాలివాని నన్నింటి
నొక్కటిగాఁగూడఁబట్టి వానియాకులఁ ద్రుంచు మగఁటిమిఁగల
దిట్ట. వాసవాదులుసైత మందొక్కదానినైనఁ గదల్పఁజాలరు.
రఘుపుంగవా! వాలి విక్రమాదులు తేటపడుటకై యింతగాఁ
జెప్పితిని. ఇకవాని నేగతిఁజంపెదవో నీకేయెఱుక.

శింకితుఁడగు సుగ్రీవునిపలుకులకు లక్ష్మణుఁడు “వానర

నాయకా యెట్టికర్కంబును రాముడొనరించిన వాలినాతఁడు చంపఁగలఁడని నీవునమ్మెద ” వని యడిగెను.

సుగ్రీ:—దేవా! దోర్బలధనుఁడగు వారికి వెఱచి యీ గిరికూటమెక్కి కంటికిఁగూర్కులేక దినమొకయేడుగాఁ గడపు చున్నాఁడ, మహాత్మా! రామచంద్రా! నీవు మిత్రవత్సలుఁడవు మహాధనుర్ధరుఁడవు. ఆవాలి పరాక్రమాదులు చాల కాలమునుండి నేనెఱిఁగియున్నాఁడ నీవిక్రమాదులు నా కింతదనుకఁ దెలియవు. నీవాతనికన్న బలహీనుఁడ వని యు, నీకు భయము పుట్టిపవలయుననియు నామతము గాదు. భృత్యుఁడనైన నన్నుఁ గరుణించి యీ మహిషాసుర శవమును మీటినచో నాసంశయము తొలఁగును.

రామచంద్రుఁ డాతనివాక్యములకు సంతసించెను. ఆ పురుషోత్తముని ముఖారవిందమున మొలకనవ్వుతోఁచెను. వానరేశ్వరా! నాపరాక్రమముఁ బరికింతువుగాక ’ యని రాఘవుఁడు లేచి పాదమున నాకళేబరమునుజిమ్మెను. అది పది యోజనములదూర మెగిరిపోయి యెందోకూలెను. సంతోషాశ్చర్యములు పెనఁగొన. సుగ్రీవాది కపు లట్లే నిలిచిపోయిరి. సుగ్రీవుని సంశయముమాత్రము నిశ్చేషమైనదికాదు. ఆతఁడు దాశరథియెదుటఁ జేతులుకట్టుకొని నిలిచి “రామప్రభూ! మున్నీదుందుభికాయము నెత్తురుచేతను మాంసముచేతను నిండి బరువైయుండెను. ఇప్పుడదియెండి, యెముకలుమాత్రమే మిగిలి

యున్నవి. అట్టిదానిని నీవనాయాసముగఁ దన్నఁగలిగితివి. ఈ కార్యముచేతనే వాలియెక్కుడో నివేయెక్కుడో నిర్ణయింప నాకు బుద్ధిచాలకున్నది రఘూత్తమా! ఆతాళంబులేడింటి నొకకోల గాఁడిపోనేసితివేని నీలావు వాలిలావున కెక్కుడని నమ్మెదను. నీబలము నాశ్రయించి భయముదక్కియుండెదను. రామభద్రా! ఈసప్తతాళములఁ గొట్టఁగల శూరుఁడు వాలి పాలిటి యముడని, మరుత్తుడనుముని మునునాకుఁ జెప్పి యున్నాఁ” డని విన్నవించెను.

సుగ్రీవుని సంశయముఁ బాపనెంచి రఘువీరుఁ డల్లన నగి, విల్లుఁబూని మోపెట్టి యొకబాణమును విడిచెను. ఆశర మామేఁడుతాళ్ళను రావణాదిశాత్రవుల యాండ్రతాళ్ళునైత మిట్టేతెగునను చందమునఁ దునిమి మరలి రఘురాముదొసఁ జొచ్చెను. ఖేళఖేళారావములు నింగిమ్రోయ నాచెట్లన్నియు నేలఁగూలెను. సుగ్రీవాది కపులు కొయ్యబొమ్మలవలె నట్లే నిలిచియుండిరి. ఆకసమున నింతలో శబ్దమయ్యెను. అచటి వారెల్లరు నింగిఁజూచిరి. అచట నొకవిమానము నిలిచియుండెను. అది సౌందర్యకాంతుల నెగఁజిమ్ముచుఁ గనులకు మిఱు మిట్లుగొలుపుచుండెను. దానియందొక దేవకాంతయుండెను. ఆసుందరాంగి యచటనుండియే రఘురామున కంజిలి ఘటించి “పరమేశ్వరా! రమారమణా! రామచంద్రా! నేనుగరుణావతి యను దివ్యాంగనను. సురపతికొలువున నుండుదానను. ఒక

నాఁడు నేను దేవసభకుఁబోవుచుండ దూర్వాసమహాముని నా కెదురయ్యెను. నేనాయతికి నమస్కరింప నెంచితిఁగాని యంతలో నాపైఁట గాలి విసరున కించుకతోలఁగెను. నేను సవరించు కొనునంతలో నాసంయమి దాటిపోయెను. నేనవినయవతినని యామునిక్రుద్ధుడై ‘యోసీ కరుణావతీ! సౌందర్యగర్వమున నీవు మమ్ము వలపింపఁజూచుచున్నావుగా! మాబోఁటి యతీంద్రులనిన మీబోఁటి బోటులకు లెక్కలేకున్నదిగా! ఓసీ! యీ యపరాధమునకు ఫలముగా నీవు ఋశ్యమూకాద్రిపై సప్తతాళ రూపమునఁ బుట్టుదువుగాక ” యని శపించెను. అందులకు నాయుల్లము జల్లుమనెను. అట్లే నేనాఋషీంద్రుని పాదములఁ జూపకట్టుగాఁబడి “యోమహాత్మా! నేనీ తప్పిదమును బుద్ధి పూర్వకముగాఁ జేసినదానఁగాను. కాన నన్నుమన్నించి కృపఁ జూడు ” మని వేడుకొంటిని. అంత మునీంద్రుఁడు శాంతించి “యోకరుణావతీ! నావాక్య మమోఘము. ప్రస్తుతము భూలోకమునఁ బాపము ప్రబలియున్నది. మరల ధర్మమును స్థాపించి యధర్మమును రూపుమాపుటకై శ్రీమన్నారాయణుఁడు దశ రథసూతియై ధరఁబుట్టనున్నాఁడు. ఆపురుషోత్తముఁ డొకా నొకకారణమున శాపవశమున సప్తతాళములైయుండు నిన్నుఁ దెగ నేసి, నీకు శాపమోక్ష మనుగ్రహించు నిఁకఁబొమ్మని యనుగ్రహించెను. దేవదేవా! దీనవత్సలుఁడవగు నీకతన ధన్య నైతిని. ఇతనాకు సెల” వని తిరోధానమొందెను.

రామచంద్రుం డంతలేనగవు మోమునఁదోప నర్కజా
 నీవిపుడు కిష్కింధకుఁబోయి వాలినాలమునకుఁ బిలువుము,
 మేముగూడ నీవెంటవచ్చెదము. వానినొకకోలఁ గూలనేసి,
 నీరాజ్యరమను రుమను నీకొప్పగింతును పొమ్మని ” నుడివెను.
 సుగ్రీవుఁడు సీతాకాంతునకుఁ బ్రణమిల్లితేచి పరుగుపరుగునఁ
 గిష్కింధకుఁబోయెను. హనుమదాదులుకూడ నాతని వెంబ
 డించిరి. సుగ్రీవుని సింహనాదము లాలకించి, పౌరులు జెగ్గ
 డిల్లిరి. వాలి వానివినుటయేతడవుగాఁ గనుంగొనల నిష్పకలు
 నెఱయ “ నీవీనాటి కొకపోటుబంటవైతివటరా! నిన్నుఁగట్టఁ
 ద్రాళ్ళను నీవేతెచ్చికొంటివి యుండు ” మని బీరములాడుచు
 సుగ్రీవుఁ దాఁకెను. రవిసుతుఁ డించుకయేని వెనుదీయక
 “ యోరీ! దురాత్మా! నీపాపము పండినదిరమ్మని ” యాతని
 దూరుచుండెను. ఇప్పు డొండొరులు కలియఁబడిరి. కొండలు
 కొండలు డీకొనునట్లు వారు పోరుచుండిరి. వారి యార్పులకు
 నింగిపగులునట్లుండెను. క్రమక్రమముగ వారియొడళ్ళు పూచిన
 మోదుగులయ్యెను.

రాఘవుఁడు తమ్మునితో నచటికిఁ జెంగటనుండు చెట్టు
 చాటున నిలిచి కోదండమున సాయకముఁబూన్చి, విడుచుటకై
 నిండదివెచెను. రాఘవున కేమియుఁ దెలిసినదికాదు. పూన్చిన
 బాణమునట్లేనిల్పెను. ఏమిచిత్రమిది? వారిలో సుగ్రీవుఁడెవఁడు?
 వాలియెవఁడు? “ ఆహా! నాశరమమోఘమైనది! ఈయన్న

దమ్ములు రూపమునందుఁగాని, వయసునందుగాని, వేషభాషల
యందుఁగాని భేదమొక్కయితయైనఁ గనబడుటలేదు. సుగ్రీవు
నేర్పఱించుట కించుకయైన వీలులేకున్నది.” యని సంశయ
మొంది రాఘవుఁడై తిన విల్లు నట్లేదొప్పెను.

సుగ్రీవుఁడు వెనుకంజవేయక వాలితోఁ బోరుచుండెను
గాని యాతఁడు పెద్దకాలము నిలువజాలకుండెను. మాటి
మాటి కాతఁడు రామబాణముకొఱకుఁ జెట్టుచాయలఁ జూచు
చుండెను. ఆతని సర్వాంగకములు పటుత్వము చెడుచుండెను.
శరీరమంతయు రక్తసిక్తమయ్యెను. ఇకనాతఁ డేమాత్రముగాని
నిలువనోపక వెనుకకుఁదిరిగి తోఁక ముడుచుకొని రేగులు
తంగేళ్ళుగఁ ద్రొక్కుచుఁ బరుగెత్తసాగెను. చెక్కుచెదఱక
ప్రాణములతో ఋశ్యమూకముఁజేరువఱ కాతఁడు వెనుదిరిగి
చూచినవాఁడుకాఁడు. రోషావేళమున వాలి వానిఁదరిమెఁ
గాని సుగ్రీవుఁడు చిక్కఁడయ్యెను. ఆతఁడు చేయిజాఱిపోయి
నంతనే వాలి వ్రేల్లఱచుచు “బ్రతికిపోయితివి నీయదృష్టము
మంచిదిపో” యని వెనుకకుఁ గిష్కింధకుఁబోయెను. హను
మదాదులును రామలక్ష్మణులును మెల్లగా ఋశ్యమూకము
నకుఁ బోసాగిరి.

ఎనిమిదవ ప్రకరణము.

సుగ్రీవ పరాజయము.

నాటిపోరాటమున సుగ్రీవునియొడలు గుల్లల తిత్తియ
య్యెను. ఆతం డప్పుడు ఋశ్యమూకాదిగ్రై నొకచెట్టునీడఁ
గూర్చుండి యుండెను. ఆకీశోత్తముని మానసాబ్ధియందు భ
యంకరమగు తుపాను గొట్టుచుండెను. శోకరోషము లాతని
యెడఁ బెనఁగు లాడుచుండెను. నయనము లశ్రుజలముచే
నిండియుండెను. “ అకటకటా! కుడిచికూర్పుండలేక యందని
పండ్ల కట్టులుసాచినందులకుఁ దగినఫలమందితిని. ఔరారా! ప
చ్చనిదంతయుఁ బెడియని నమ్మిన నావంటి మూర్ఖునకుఁ దగిన
శాస్త్రమైనది. ఆరాముఁ డటచేత వైకుంఠమునుజూపి నన్నుద్ధ
రించునట్లు మాటనిచ్చి కడకు నన్నుమోసము సేయుట నాగ్ర
హచార మనుకొనవలయుఁగదా! ఛీఛీ! మానమెన్నఁడోపో
యినను పాడుప్రాణములుమాత్ర మింకను దేహమును వదల
కున్నవి. ” యని యాతఁడు వెళునొందుచుండెను.

ఇంతలోనచటికి హనుమదాది ప్రధాను లరుదెంచిరి.
వారలఁగాంచినతోడనే యాతనికిఁ బుండుపై ముల్లు గుచ్చిన
ట్లయ్యెను. “ పావనీ! నీపరువీనాఁడు బయటఁబడినది. నీమా
టలకు మోసపోయితిని. నలుసును నగముచేసి, సామాన్య

మానవుడగు రామునకు దేవత్వముఁగల్పించి నాకనుమఱగించి
తి ” వనిసుగ్రీవుఁడు నిష్ఠురాలాపములాడెను. శోకవ్యాకులుఁ
డగు సూర్యనందనుని కఠినోక్తులకు సామిరి కోపపడలేదు.
“ ఓవానరోత్తమా! ఆరామభద్రుఁడు ప్రతినఁ బాలింపకుండుట
కేదియో గొప్పకారణ ముండియుండును. ఆలములోన నోడ
మికి, మేలిమ్మికైన బొంకమికి మెచ్చినచో వృథగామికి రామ
నరపాలున కతఁడేసాటి. ఆరాముఁడు న్యాయపరుఁడు ధర్మవత్స
లుఁడు. మిత్రరంజకుఁడు. ఆవుహామహునిదివ్య లీలల నీవు
వినియుండలేదా! ఆతఁడు కౌశికుయజ్ఞముఁగాచిన జయశాలి.
అహల్యఁబ్రోచినఘనుఁడు. కాకాసురుని తప్పుఁగాఁచిన సద
యుఁడు. శబరిని సంరక్షించిన చల్లనిరాజు. ని న్ననుగ్రహించిన
మేటి; దయాభూషణుఁడు. ప్రపంచమంతము బంటుపొలమ్ము
గ నెదురులేని ధీరుఁ డారాముఁడు. ఓవనాటవరా! రాముఁడు
సుగుణాభి రాముఁడు. ప్రజలకట్టి ప్రభువు, సేవకులకట్టిస్వామి,
శరణార్థులకట్టి శరణ్యుఁడు, యాచకులకట్టిదాత, పదునాల్గు భువ
నముల మఱి లే ” డని యాంజనేయుఁ డాతనినూఱడించెను.

పవమానసుతుని వాక్యములు సుగ్రీవునిచెవుల సుఖ
చిందినట్లుండెను. ఆతనికి సుంతయూఱటకలిగెను. “ ఓపావనీ!
నీమాటలుచల్లగనున్నవి. నీపలుకులు నాయుల్లమును బల్లవిం
పఁజేయుచున్నవి. ఆ రామలక్ష్మణులు వారి గూఢ
చారులేమో యని నామది సంశయించుచునేయున్నది. లేకు

న్న నను చాలి చావఁగొట్టుచున్నను వాచూరకుండుటకుఁ గారణమేమికలదు? హనుమంతా! నేఁడు నాయదృష్టము బాగుండినది. లేకున్న నీపాటి కంతకాలయమునఁ బాతకాపై యుండెడివాఁడ ” నని సుగ్రీవుఁడు దీనముగాఁ బలికెను.

హను:—ఓవనచరోత్తమా! కుశాగ్రబుద్ధివి నీసంశయము నాకువంతఁగొలుపుచున్నది. నాయుపదేశమంతయు నీయెడ వెల్లిఁ గలిపిన చింతపం డగుచున్నదేల? దాశరథి దయావారిధియనియు నాడి తప్పనివాఁడనియు ముందేచెప్పితిని. విష్ణువు రాముఁడై పుట్టెనని తెలియవా? దుష్టుల శిక్షించి, శిష్టులరక్షించి ధర్మము నుద్ధరింప నవతరించిన పరమాత్ముఁడా రామచంద్రునూర్తియని నీవుగ్రహింపలేదా?

సుగ్రీ:—సరియే. వాలికూడ ధర్మాత్ముఁడని పొరపడి యారఘుస్వామి వాలిపంపున నాపైకివచ్చినాఁడేమో?

హను:—ఆహా! సర్వజ్ఞునకు సైతము ప్రమాదములా! ఏమి నీయజ్ఞానము! వాలితోఁ జెలిమి వాటించినచో రామావతాతమువలని ప్రయోజనమేమికలదు? రావణాదిదుష్టుదానవుల సంహరింప నారాయణుఁడు రాముఁడై పుట్టెను. సీతాపహరణము నిమిత్తమాత్రము. వాలిపరాక్రమాతిశయములు రామునికిదివఱకే తెలియును. శ్రీరాముఁడు వాలితోన్నేహ మొనరించినయెడల వాలియానతిపై రావణుఁ డా సీతామహాదేవిని రామునకర్పించి తెలియక చేసినతప్పని చెంపలువేసి

కొనఁడా! ఇకరావణాదిరాక్షసులును వాలివంటి మర్కార్యు లట్లే చిరంజీవులై యుందురు. జగమంతయు నట్లేవగచుచుండును. ఇంతమాత్రమున కిందీరావల్లభుఁడు రాముఁడై యేల పుట్టవలెను? సుగ్రీవా! భగవత్సంకల్పములు సంతతశుభ సంధాయకములని యెంచువాని కెఱ్ఱలేదు.

రఘుపుంగవు లంతలో నచటి కరుదెంచిరి. హనుమా నుఁడు వారికిఁ బ్రాణమిల్లి వారిని సుఖాసీనులఁ జేసెను. దీనుఁడగు సుగ్రీవుఁడు వంచినతలనెత్తకుండెను. పరాజితుఁడగు నాతనికి రామునిఁ జూడమొగము చెల్లకుండెను. ‘ కీశోత్తమా! నీవుసేమముగఁ దరిగివచ్చుటయే, మాకుఁ బదివే ’ లని రాముఁడాతని హెచ్చరించుకొనెను. ఆ ప్రస్తావనచే సుగ్రీవు నకు వేయితేళ్ళు కుట్టి నట్లయ్యెను. ఆపాదమస్తకము చుటచుట లాడసాగెను. హనుమ యుపదేశము లేయెడకో యెగిరి పోయెను. లజ్జాభరమున రవిసుతుఁడు క్రిందఁజూచుచు “ రఘుపతీ! నేను నిర్భాగ్యుఁడను. వాలినన్నఁ జావఁగొట్టక కరుణించి విడిచినందునఁ దిరిగిరాఁగలిగితిని. నీవుపోయి వాలితోఁ బోరుము నేనువాని నొకకోలఁ గూలనేసెద ’ నని యభయ మొసంగి, తుదకిట్లు మాటమీఱుట నీవంటి సత్యసంధులకుఁ బాడియా? ‘ నాలివధ నాచేతఁ గాదని ముందే చెప్పియుండిన నింతకష్టము కాదుగదా! వాలిచే నేఁ జచ్చినపిదప, నీవు వానిఁ - జంపియుఁ బ్రయోజనమేమి? నీసత్యమును నీతేజ

మునునమ్మి వానితోఁ బోరనుంకించితిఁగాని, లేకున్ననాతఁ
డేడ? నేనేడ? ” నని యెల్లుతాపడఁ బల్కెను. దుఃఖము మ
తిని జెఱచునని రామునకుఁ దెలియును. “ ఓగిరిచరవరేణ్యా
ఇటుసూర్యుడటు పొడిచినఁ బొడుచునేమోకాని, నామాట
కు మాత్రము తిరు గుండ దనియభయహస్తమిచ్చియు నరి
కొప్పగించునంత ద్రోహినానేను!

“ క॥ కరచరణనఖముఖాక్షీ

స్వరశిరములు నురమునరయ వాలిక్సీకున్

సరిగాన నమోఘము నా

శరమేయంజాలనైతి నైపు, కపీంద్రా! ”

శరణార్థియగు నిన్నజ్ఞానవశంబునఁ జంపితినేని, జగంబుల జనఁ
బులు నామాధ్యమునుజూచి నవ్వరా! ఓష్టవగేశ్వరా, కడచ
నిన కార్యమునకు వగవకుము. నీవు మరల ధైర్యముతో వా
లిపైకిఁబొమ్ము. నేనపుడు వానిఁ గూల్చెద. నీవు సుగ్రీవుడవని
నాకుఁ దెలియుటకై యేదియేని యడియాలము దాల్చుము.
నీకిది సమ్మతమా? ” యని రాముఁ డాతని నడిగెను.

సుగ్రీవుఁ డందులకు “ రఘుపుంగవా నీకుఁదెలియని
దేమికలదు! నీసంకల్పములు మీఱ నేనెంతవాడను. వాలి
మరలనాతోఁ బోరాడరాఁడేమోయని నాసందియము చచ్చి
నపాముఁ జంపుట శౌర్యలక్షణముకాదని యాతఁ డుదాసీ
నుడైయుండుఁ గాఁబోలు” నని విన్నవించెను.

రాఘవుఁ డాతని పలుకుల కలరుచు “కపింద్రా!
శూరులు శత్రుగర్జనల నైపరు. వాలియధికశూరుఁడు. నీ వీరా
లాపములు వానిని బెటికిలాగును. ఇక దీపమును జేరిన
దోమకు జీవమెక్కడిది! వాలిఁ బొలియించి, నీచే వానర
రాజ్యమేలింతు” నని ధైర్యముచెప్పి “సౌమిత్రి! ఈకొండ
నెత్తమున గజపుష్పియను తీఁగె బాగుగాఁ బుష్పించియున్నది.
దానిఁదెచ్చి యీకపింద్రుని కంఠమునఁగట్టు”మనెను. రామాను
జుఁడట్లే లతఁగొనివచ్చి సుగ్రీవు నరుతఁగట్టెను. పుష్పమాలఁ
దాల్చిన ప్లవంగేంద్రుఁడు నక్షత్రమాలా వృతుఁడగు చంద్రుని
వలెఁ బ్రకాశింపసాగెను. “దేవా! ధన్యుఁడ ” నని రామ
లక్ష్మణులకుఁ బ్రణమిల్లెను. ‘విజయోస్త’ని వారు దీవించిరి.

తారప్రబోధము.

మధ్యాహ్నము నాలుగుఘంటలైనది; కిష్కింధాపుర
వీధులయందుఁ బ్రజలు గుంపులుకూడియుండిరి. అవిగో నక్ష
త్రములు! అవిగోనక్షత్రము లని యొకరి కొకరు గగనమునఁ
జూపించుచుండిరి. ఆకసమునఁ బగలు నక్షత్రము లగపడుట

యందఱకుఁ జోద్యమైయుండెను; ఈ ప్రకృతి విచిత్రమునకు
వాడు తలకొక తీరున మాటలాడుచుండిరి.

ఒకఁడు:—ఆకాశమున సూర్యుఁడున్నాఁడు. అప్పటికిని
నక్షత్రములున్నవి. ఇదేమివింత?

ఇంకొకఁడు:—అవును నాకు నిన్నటికిఁ దొంబడి
యేండ్లునిండినవి, పుట్టినప్పటినుండియు నేనిట్టి విచిత్రమును గని
విని యుండలేదు.

వేఱొకఁడు:—నిన్న రాత్రి పన్నెండు ఘంటలప్పుడు
నేను భగవన్నామ స్మరణ మొనరించుచుంటిని, అప్పు డాకాశ
మున నింద్ర ధనుస్సగపడినది. అదేమిచిత్రము?

ఇంకొకఁడు:—అదియునిట్టిదే. నేనును జూచితినిగాని
చెప్పుటకు మఱచితి.

మఱియొకఁడు:—ఈ ప్రకృతి చిత్రములు దుర్నిమిత్తము
లని నాయభిప్రాయము. పూర్వము పరశురాముఁడు క్షత్రి
యుల నిరువదియొక్కమారు చించిచెండాడెనని మీరు విని
యుందురు; ఆబ్రహ్మచారి తమరాజ్యమునకు వచ్చుటకు ముం
దిట్టి దుశ్శకునము లాక్షత్రియుల కగుచుండెనట! ఈవిషయము
మన రాజపురోహితుఁడు నీలకంఠచ్యవనులు చెప్పినారు.

వేఱొకఁడు:—మనరాజుగారి కీసంగతిఁ జెప్పినమేలు.

మఱియొకఁడు:—మంచివాడవు! నిన్నుగట్టుటకు
శ్రాశ్లను నీవే తెచ్చికొందువా?

ఇంతలో, 'దొలఁగు తొలఁగు' మని యిరువురు రాజ భటులు వచ్చిరి. వారిఁజూచి యాప్రజాసమూహము రెండు పాయలయ్యెను. 'వాఁడుగో! రాజ పురోహితుఁడు నీలకంఠ చ్యవనులు రాజాజ్ఞయైనది కాఁబోలు సభకుఁబోవుచున్నాఁ' డని జను లనుకొనుచుండిరి. నీలకంఠ చ్యవనులు కొలువు కూటమునకుఁ బోయెను. వానరాధిపుఁడు వారి సింహాసన స్థుఁడై యాతనికొఱ కెనురు చూచుచుండెను. చ్యవనులఁ జూచి వారి యాతనికిఁ బ్రణమిల్లి "విప్రోత్తమా! ఈవిచిత్ర ములకర్థమేమి? రెండుమూఁడునాళ్లుగా బీదకలలువచ్చుచున్నవి.

నీల:—దేవా! ఈదుర్నిమిత్తములు రాజ్యాధీశుఁ దాఁ కునని శాస్త్రములఁ జెప్పఁబడియున్నది. పగలునక్షత్రము లగపడుటయు, రాత్రుల నింద్రధనస్సుపుట్టుటయు, రాజున కమంగళకరములని గర్గమహర్షి చెప్పియున్నాఁడు. దానికిఁ దోడు దుస్స్వప్నములు వచ్చుచున్నవని మీరనుచున్నారు.

వారి:—అవును. వీటికిఁ బరిహారములులేవా?

నీల:—ఉన్నవి దేవా! పెద్దవాఁడును, చూపుమందగించినది, రాత్రులఁ జదువఁజాలను, పొద్దున శాస్త్రములఁజూచి విధానమును విన్నవించును.

వారి:—మంచిది! ఈనాటి కిక్కఁ గొలువు చాలింతము.

అప్పటికి సాయంకాలమయ్యెను. రక్తాంగుఁడగు భానుఁ డు గుభాలునఁ బశ్చిమాంబుధిఁగూలెను; భౌత్యమరణము

నకు వాపోవుచున్నవో యనఁ బతంగములు కొలకొలఁ
 గూయుచుండెను. వాలి నేరుగాఁ దారయగు తారకడకుఁ
 బోయెను. పాపము పతిప్రాణయగుతార యాదుశ్శకునముల
 నంతకుముందే వినియుండెను. ఆమె వాలికెఱఁగి “ప్రాణే
 శ్వరా! మిమ్ములఁ జూచినపిదప నామనో వ్యాకుల మణఁగిన”
 దని కంటఁదడిపెట్టుకొనెను. వాలి యాకాంతను దగ్గఱకుఁజేర్చి
 చెక్కిలినొక్కుచు “బేలా! ఈభయమేల? మీరు స్త్రీలు
 సహజ భీరువులు, అడుగడుగునకు దిగులొందుచుందురు. ఈ
 యపశకునములకుఁ దగిన పరిహారముల కేపానంతములెమ్ము.
 నీవు నాయథాంగివికదా! నీవు సుకృతాత్మవు, నీవొగరించు
 దేవ పూజలు, ధర్మములు నాకురక్షలై యుండును. గాన
 బెగఁదొందకుము. కాంతామణీ యావజ్జీవము నీవు సుమంగ
 లివై యుందువని యొక జోస్యుఁడు మున్నొకసారి చెప్పియుండ
 తేదా! దాని ప్రకారము నీమంగళసూత్రము....

“తెగినది తెగినది దేవా! తెగిన” దని యొక భటుఁ
 డటచుచు వచ్చి వాలి నభ్యంతరపెట్టెను

వాలిరోషమున కంతములేకపోయెను. కాలాంతకుని
 వలె నాతఁడు కనలసాగెను. ‘పలుగాకీ యేమిరానీప్రేలుడు?
 ఆయమంగళమేమిరా?’ యనిగద్దించెను.

తార యావాక్యమును గూర్చిపలుకుకొని ‘హా’ యని

మూర్ఛిలైను. వాలియామె కుపచరించుచు ‘ నేమితెగినదిరా మూర్ఖా! ’ యని యాభటుని మరల గద్దించెను.

భటుడు గడగడలాడుచు “ దేవా! ఏమని విన్నవించును! ఎన్నఁడెఱుగనివంత... ..

‘ ఉపోద్ఘాతము విడువఁమురా మూఁగుడా! ’

“ మన కొలువుకూటమునందలి విజయధ్వజము పెను గాలికిఁదెగి నేలఁగూలిన ” దని యాభటుడు విన్నవించెను. తార కొంతతెప్పరిల్లి “ నాథా! యమంగళము శాంతించుఁగాక ” యని కన్నీరు బొటబొటఁ గ్రిందఁబడుచుండఁ జెప్పలేక చెప్పెను; భటుడు వెడలిపోయెను. వాలి మానసాంబుధి కల్లోలమై యుండెను. “ ఏమి యాయమంగళ పరంపరలు! నాయుకా యేల దురపిల్లెదవు? మాటలకే మీరింతగా దిగులు చెందిన నికమేము చేతలకెంతగా భయపడవలయును? ఒకవేళ వచ్చిన యాపదలు ప్రాణులకుఁగాక పాదపములకావచ్చును. సానఁబట్టిన మాణిక్యము వన్నెకెక్కునట్లు, కష్టాటవులఁబడిన ప్రాణికోటులు కృతార్థులగుచుందురు. ఇది రహస్యము. ఇక దిగులేల?” యని వాలియామె ననునయించెను.

తార లేచికూర్చుండి “ నాథా! నామానస మెందులకో కీడును శంకించుచున్నది. రానున్న మేలుకీడులకు ధృతియు భీతియుఁ గలుగుచుండుఁగదా!... ..

“ఎవరికి? మీవంటి యబలల ” కని వాలి యామాట నందుకొనెను.

భీతాత్మయగుతార గాలికిఁదూలుతఁగెవోలె వణకు చుండెను. ఆనాతి నోటమాటరాకుండెను. “నాథా! యటువిను మటువినుము కాలమేఘము గర్జించుచున్న ” దని యామె యున్నట్లుండి యనెను. వాలి యాశబ్దమునువినెను. ‘ఎక్కడి దీసింహనాదము? ఎక్కడిదీ వీరాలాపములు?.....వాలి నేత్రములఁ గెంజాయరంజిల్లుచుండెను. ఆతని కోపమున కంతములేకపోయెను. ‘ఓహో! మరల మగవానివలె వచ్చితి వటరా?’ యని వాలి ఆివ్వున బయలుదేఱెను. తార కంతయు నర్థమయ్యెను. మరల సుగ్రీవుఁడరుదెంచి, వాలి నాజికిఁ జేరు చున్నాఁడని యామె గ్రహించెను. తోడనే యామె యాతని కడ్డుతగిలి యాతనిఁ గొగలించుకొని “ప్రాణవల్లభా! నా హితా లాపము లాలకింపుము. ఔఁగాము లాలోచింపక నీవిపుడు రవి సుతునిపైకిఁ బోకుము. ఇంతలో మించినదేమికలదు? ఈరేయి పగతుని తెఱఁగెల్ల నెఱిగి యుదయమున నెదిరింపవచ్చును. నాథా! యొకటి యోచింపుము. ప్రాణార్తుడై పాతిపోయిన సుగ్రీవుఁడు మరల నెట్లురాఁగలిగెను? దీనికిఁ గారణమేమి? ఎవఁడో యసహాయశూరుఁడొకఁడు సుగ్రీవునకుఁ దోడ్ యుండి నందప్ప యాతఁడిట్టి దిట్టతనాన యుద్ధమునకు వచ్చియుండ” కనెను.

వాలి:—(నవ్వుచు) ఓసివెట్టిదానా! ఏమి నీబేలతనము! మూషికములు వేయియైన నొకమార్జాలము నేమిసేయఁగలవు? పిఱికిపందలగు సుగ్రీవునివంటివారు వేయిమందియైన నాయట్టి వీరశేఖరు నేమిసేయఁగలరు?

తార:—మనయంగదుఁ డొకవార్తను వేగులవారివలన విని నాకెఱింగించి యున్నాఁడు. రవిసుతునకు హితమొనర్పఁ బూని ఋశ్యమూకమున కిద్దఱువీరు లరుదెంచియున్నారు, వారు రామలక్ష్మణులు, అయోధ్యాధిపసుతులు; వారు దుర్జయులు. రామచంద్రుఁడు నిన్ను... అయ్యో! నోరాడకున్నది-తర్వాత సుగ్రీవునకుఁ బట్టముకట్ట మాటనిచ్చియున్నాఁడట. ప్రాణేశ్వరా! యిక నినసుతుఁడు నీకుఁ దలఁకఁడు.

వాలి:—(చిఱునవ్వుతో) అయిన జీవితేశ్వరీ! నీవిపుడు విన్నవింపఁదలచిన విషయమేమి?

తార:—నాథా! అజేయుఁడగు రఘురామునితోఁ బగఁ గొనుట, నిద్రించు మృత్యువును దట్టిలేపుట వంటిదని నా మనవి. దేవా! బలవద్విరోధ మాత్మనాశంకరముగదా! నీ యనుజునితోడి వైరమువీడుము. యశావరాజ్యమున కాతనిఁ బట్టముకట్టుము. రాముప్రాపుననుండు రవిసుతు నోడింప నింద్రాదులైనఁజాలరు. నాథా! ఆరామచంద్రుఁడు శరణార్థి రక్షకుఁడు. పోయి యామహాత్ముని చెలిమివడయుము.

వాలి:—తరుణీ నాహితైషిణివై నీవుచెప్పినమాటలు

నాకుఁ బ్రియమునించినవి కాని నీపలుకులు శూరమ్మన్యనకు
హితములుకాని, నాయట్టి సహజశూరున కవినచ్చవు. ఆరవి
సుతుఁడు దిక్కు-మాలి యొరుల శరణనియెఁగాక నాకేమి
పట్టినది? వాఁడొక పోటుబంటువోలె మరల నరుదెంచి
నన్నుఁ బోరునకుఁ బురికొల్పుచుండ నటువోక వానిబీరముల
సహించియుండుటకు నేనేమి పిటికిపందనా? రామామణీ!
యొకవిషయమును గమనింపవైతివి.

“క. రామున కేనపరాధం

బేమియుఁగావింప నాకునింతయు నలుగం

డామహితాత్ముఁడు సుగుణో

ద్దాముఁడు సద్ధర్మవిదుఁడు తలఁకకుమబలా.”

శాత్రువుఁడు పైకొనివచ్చుచుండ, బిరుదటి తొలఁగుట
కంటె మరణము మేలుగదా! ఓమానవతీ! పోయివచ్చెద.

వాలి.—యాతన్వంగిని గౌఁగలించుకొని ‘ప్రేయసీ!
సెలవా?’ యని యడిగెను. తార నాథునకుఁ బ్రదక్షిణించి
‘దేవా! నీకు విజయమగుఁగాక’ యని గద్గదికతోఁ బలికెను.

పదియవ ప్రకరణము.

వాల్మీకీ. 1

వాల్మీకీ యట్లతిరయమునఁ బురము నిర్గమించి సుగ్రీవుని వెదక సాగెను. కాలఁడచిన పన్నగమువోలె నాతఁ డూర్పులుపుచ్చుచుండెను. 'ఎక్కడనున్నాఁడవురా?' యని యాతఁ డు గర్జించుచుండెను. సుగ్రీవుఁ జూచినవెంటనే వాల్మీకీ 'మరలఁ బోరికివచ్చితివటరా?' యని యటచి నడుమునఁ జేలముబిగించి 'రమ్మ! నీయాము వీదెబ్బతోసరి రమ్మని యాతని డాసెను రవితనయుఁడు వెనుదీయక "దురాత్మా! నీకుఁ గాలము తీరినది ర"మ్మనిముందంజవేసెను. వారిద్దఱిప్పుడు బాహు బాహిఁ బెనఁగసాగిరి. ఒకరినొకరు పిడికిళ్ళఁ గుద్దుచుండిరి. తాలరువ్వుచుండిరి చెట్లఁగొట్టుచుండిరి వారిదేహములు నెత్తుటఁ దొప్పదోఁగుచుండెను. క్రమక్రమముగ శక్రసుతునకు బలముపెచ్చుచుండ రవిసుతునకు క్షీణించుచుండెను. సుగ్రీవుబలదర్పములు సన్నగిలుచున్నవని చెట్టుచాటునఁ గార్ముక పాణియైయుండు రాఘవుఁడు గ్రహించెను. 'ఇక వాల్మీకీ గూల్పకున్న సుగ్రీవుఁడు కూలు' నని రాముఁడనుకొని యమోఘాస్త్రము నొకదానిని వింట సంధించి వాల్మీకీ బరఁగించెను, ఆశరము వాసవివక్షమునఁ బిడుగుకైవడి నాటెను. తోడనేవాల్మీకీ 'హా' యని బిడుగడచిన కొండవోలెఁ గిందఁగూలెను. సుగ్రీవుఁ డ

క్షే నిలిచిపోయెను. విజయశీలియగు నాతని ముఖాంబుజ మా నందభాసురమైయుండెను. పుణ్యాంతమున సురపురమునుండి భువికివ్రాలిన యయాతివోలె గిందబడియుండు వాలియొద్ద కు రామలక్ష్మణులరుదెంచిరి. రామసందర్శనమున వాలిని దుః ఖరోషావమానములు పైకొనెను.

“ఓరాఘవేంద్రా! నీవు ధర్మవేదివని ప్రసిద్ధికెక్కియు న్నావు. ఇట్టివాడవని తెలియుటంజేసియే నేను నిశ్చంకతో సుగ్రీవుఁ దాఁకితిని రామా!

క. వీరునితోమార్కొని ప్రతి

వీరుడనై పోరుచుండ వెనుకనొదిగి ని

ష్కారణముగ వంచించి వి

దారింపఁగ నీకురాజ ధర్మబగునే?

‘ఆరాముఁడు సత్యవ్రతుఁడు. సుగ్రీవున కామహాత్ము నితోడున్నది. నిన్నాతఁడు వంచనముననైనఁ జంపు’ నని నాదే వియెఱుఁగఁ జెప్పిన, ‘నామహాత్ముఁడు ధర్మపరుఁడు. నన్నేల వధించు?’ నని తలఁచివచ్చితిని. యోరామన్యపాలా! రాజధ ర్మవిదుడవు నీవు బోయక్రియవర్తింతువని నేదలఁపలేదు. ఉత్తమ వంశ్యుడవు నీవు పాలకప్పుననుండు పాషాణమవైతి వేల? ఔనాను పాలఁ బెరిగినను వేము విషముమానునా? కులముప్రధానమా గుణములేకుండిన.

“ఓరఘురామా! మేము వనచరులము. మీరు మాన

పులరు మేము కందమూలములు, కాయగసరులుతిని బ్రదుకు వారము. మీరురాజాన్నముఁదినువారు కాన మనకు వైరము నకుఁ గారణమెక్కడిది? లోకమునఁ కామినీకాంచనములు వై రకాతణములు. దీన నెద్దానినాశించి నన్నుఁ బాలియించితివి.”

“ దాశరథీ! కోతినగు నన్నేలచంపితివి? నామాంసము నీకుఁ దినరానిదికదా! నాచర్మము నీయట్టిధార్మికులు మెఱుఁ దాల్పరానిదిగదా! అట్టినన్నవధింప నీకేమి విషముపోసితిని? ఓరఘుపతీ! కాలమాసన్నమగుటంజేసి నాదారపలుకుల లెక్క సేయకవచ్చి యిట నీకోలఁగూలితిని. వంచనచే నన్నుఁగూల్చి తివిగాక! ఎదుటనిల్చి యనిసల్ప నీచేనగునా? ఓరాఘవా! నీ రాజనీతి యేయేటఁ గలిసినది? నీచతురత యెంచు వలసపోయి నది? ఆపదితలల పురుఁగును రావణునిమడియింప నీపెడతో వఁ బట్టితివేల? రవిసుతునితో నెయ్యమొనరించి యా వెనుక నన్నుఁజంపి తర్వాత రావణుఁజంపుటయా యిదెట్టి రాజనీతి? నాతో నొక్కమాటఁ జెప్పియుండిన నారావణుఁ జెవులుపట్టు కొనితెచ్చి నీకాళ్ళవైవనా? నీదేవినిప్పించి యుండనా రామా! ఇట్లు దూడగడ్డిని గోయుటకు డెంకాయచెట్టు నెక్కితివేల? ”

“ సుగ్రీవుఁడు వానికై వాఁడు నాప్రాణముల హరించు టలో నొకించుక ధర్మమున్నది. వాఁడు నాదాయాది, దాయా ది చావఁగోరుట ప్రసిద్ధము కాని నీ కిందేమి సంబంధమున్నది.”

వాని యంత మాటలాడఁజాలకపోయెను. బాణవేదన

నాతఁ డోరువఁజాలక యుండెను. బలహీనతచే నాతని కన్నుల మబ్బులుగ్రమ్ముచుండెను. వాలియరుతనుండు హేమమాల వాలిశరీరము రామబాణ మివి యొండొంటినిమించి శోభిల్లు చుండెను. తెప్పవ్రాల్పక రాముప్రత్యుత్తరము నాతఁ డట్లే నిరీక్షించుచుండెను. పరుషములైనను, శూరోచితములగు వానర నాయకుని మాటలను రామచంద్రుఁ డింతసేపుగా శ్రద్ధతో నాలకించుచుండెను.

“ఓవనాటవరా! ధర్మాధర్మముల రూపమెట్టిదో యెఱుంగని నీవు నన్నిట్లు నిందించుటయందు వింతయేమియును లేదు. నీవు వానరుఁడవు. నీకుఁ జపలతసహజము. ఇఁకఁ బెద్ద లరీతి నీకెట్లు తెలియఁ గలదు? సాంతముగ నామాటలవిని శాంతిఁబొందుము.”

“జలధిగిరి సహితమగు నీయిల యిహ్వాకులది. పశు పక్షి మానవులను సమయమరసి కావను, దండింపను వారికధి కారమున్నది. ఈధరిత్రి నిపుడు మాభరతుఁడేలుచున్నాఁడు. ఆతని యాదేశాను సారము మేమిపుడు ధర్మరక్షణార్థము ధర యెల్లఁదిరుగుచున్నారము. దుష్టశిక్షణమే ధర్మరక్షణము. ఇఁక నీవో పాపాత్ముఁడవు. అధర్మపరుఁడవు కామాంధుఁడవు. ఓయీ! తమ్ముని, శిష్యుని, తనకుఁ బుట్టిన పుత్రులని భావింపవలయును! సుగ్రీవుఁడు నీతమ్ముఁడుగదా! అట్టిసజ్జనుని రాజ్య భ్రష్టుఁజేసితివి. కామమున నాతనిపత్నిఁ జెఱఁబట్టితివి. ఇట్టి

నీవు దండనార్హుడవుకావా? తోడఁబుట్టువును గూఁతును తమ్మునిభార్యను గామించువాఁడు వధ్యుడని మానులనిరి. నీనే రముల కీదండనము శాస్త్రసమ్మతము. రాజదుర్జనుల దండింప వలయుఁగాన నిన్ను వధించితిని. ”

“ ఓయీ! మఱియొకమాట! వహ్నిసాక్షికముగ సుగ్రీవునితో సఖ్యమొనరించి నిన్నుఁబరిమార్చి యాతనికిఁ బట్టము కట్టునట్లు మాటనిచ్చితిని ప్రతిజ్ఞఁ బాలించుట ధర్మవిరోధమెట్లగును? నామిత్రునకు నీవు శత్రుఁడవు కాన నాకును నీవు శత్రుఁడవు. నిన్నుఁ బరిమార్చకున్న నాకు మిత్రద్రోహము వాటిల్లును కాన నిష్కారణముగ నిన్నుఁ జంపియుండలేదు. ఓయీ! నీ వపరాధివి నేను రాజప్రతినిధిని నాచేమడిసిన నీకుఁ బుణ్యలోకమబ్బును. జను లఘుములొనరించియు రాజశిక్షితులై సురలోకమునకేగుదురని యెఱుంగవా? ఇక నపరాధులను విడిచిపుచ్చురాజును నిరపరాధులఁ బట్టు రాజును నరకకూపమునఁ దప్పక కూలుదురు. ”

“ ఓహరివరా! రాజులకు వేటవిహితము. నీవు వనచరుడవు. అందును దుష్టుడవు. దుష్టమృగములు నిద్రించుచున్నను, ఏమఱియున్నను తెలివితోనున్నను తేకున్నను, పొంచియో ముంగలనిల్చియో యెట్టులో యొకరీతి వాటిఁగడతేర్చుట రాజధర్మము. ఓకపీశా! వేల్పులు ధాత్రీయందు రాజవేషములఁ జరించుచుందురు. నీతప్పును నీవెఱుంగక నీవొందినదం

డనమునకు వారినిదూరి పాపము మూటఁగట్టుకొనకుము. ఇంతయుఁ దెలిసితివా? ” యని రామచంద్రుఁ డాతనికిఁ దెలియఁ జెప్పెను.

సుధాసమానములును చాతురీ కలితములును ధర్మసహితములునగు రామచంద్రుని సమాధానముల నాలకించి వాలి సంతసించెను. దూషణభావమంతరించి భూషణభావమాతని మదినంకురించెను. ఆవానరోత్తముఁడు నన్నుఁడై “ రామప్రభూ! మూఢాత్ముఁడనై నిన్ననరాని మాటలంటిని శరవేదన నోరువఁజూలక నిన్నుదూరితిని రామచంద్రా! నన్నుఁగరుణింపుము. నారాయణుఁడవగు నీబాణమునాకు సద్గతిఁ బ్రసాదించినది ” యని బలహీనతచేఁ గన్నులు మూసికొనెను.

5దునొకండవ ప్రకరణము.

—
వాలివధ

వాలివధ యంతలో నంతట వ్యాపించెను. తార కావార్త తెలిసినంతనే మోదలుతఱిగిన మహీజమువలె నల్ల నేలఁ గూలి మూర్ఛిల్లెను. పాపము బాలుఁ డంగదుఁడు దిక్కుమాలి

పెద్దపెట్టున నేడువసాగెను. రాజభటులు దారిఁ జూపఁ దార
పిచ్చిదానివోలే రణరంగమున కరుదెంచెను. ‘ ఏడీ! నాపా
ణేశ్వరుఁ డేడీ? నా పెన్నిధానమని వాపోవుచు నామె
గుండెలు మోదుకొనుచుండెను. కురులుతెంపుకొనుచుం
డెను. ఆమెదుఃఖము దుస్సహమైయుండెను. కన్నీరు కాల్యలు
గట్టి పాటుచుండెను. నెత్తుటఁ దొప్పఁదోఁగుచుఁ గ్రిందఁబడి
యుండు వాలి యాకాంతకంటఁబడెను. తోడనే యామెచాప
కట్టుగా నాతనిపైనివాలి, “ హా వల్లభా! హా వానశేశ్వరా!
ఆయ్యో మనోహరా! వీడుగో నీయంగదుఁడు నీకన్నకుమా
రుఁడు నీగారాబుపట్టి యకటా! నాథా! యనుజ నన్యాయము
గాఁ బురమువెడలఁ జేసినందుల కిదిశిక్షకాఁబోలు! తమ్ముని
భార్యను దెగువమెయిఁ జెఱచినందుల కిది దండన కాఁబో
లు! ” నని విలపించుచుండెను.

ఒకయెడఁ జింతాముద్రితుఁడై నిలిచియుండు సుగ్రీవుని
గాంచినతోడనే యామెయొడలుమండెను. “ ఓయినతనయా!
మీయన్నంజంపియైనదికదా! ఇకనిదిగో నాగొంతుఁ గూడ
గోసి, యీబాలుఁ డంగదునికుతుక నులిమి వానర రాజ్యర
మను నీరుమను నిధాటంకముగ నేలుకొనుము. సుగ్రీవా! నీకన్ను
లిప్పుడు చల్లఁబడినవా? ” యనియామె నిష్ఠురోక్తులాడెను.

చెట్టుక్రింద నిలిచియుండు రాఘవు లామెకంటఁబడిరి.
ఆమెకోపమున కంతములేకపోయెను. “ రామా! నిష్కారణ

ముగ నాపతి నేలచంపితివి? యాతఁడు నీకేమి విషముపోసెను? మహాత్ములగువారు వనితలను వనచరులను జంపుదురా? ఇది దోషమని నీవెఱుంగకుండుట నాయభాగ్య మనుకొనవలయును. ఓనరనాయకా! బొగ్గులకొఱకు సురమహీజమును గాల్పువారుందురా? నీ సుగుణపుంజమంతయు ధరణిజతోఁ బోయెఁగాఁబోలు! ఓరఘునరా! నీవు నాపతి నకారణముగఁ జంపి నామంగళసూత్రమును ద్రెంపితివి. నాచిన్నియగదునిఁ దండ్రిలేనిబిడ్డఁజేసితివి! ఈపాపము నిన్నుఁ దగులక మాను ననుకొంటివా? నేను బతివ్రతను నాశాపము నీకుఁ దగులక పోదు. నీవిప్పు డాలింగోల్పడి వగలం బొగులుచున్నాఁడవు రావణుని వధించి నీవు సీతఁడోడ్కొని వచ్చిన నామె నీకడఁ బెద్దకాలము నిలువక భూమిఁజొచ్చి పోవుగాక! నాకు భర్త వియోగము కలుగునట్లు, నీకు భార్యవియోగము కలుగుం గాక! ” యని యామె శపించెను.

శాపవాక్యముల నాలించి సౌమిత్రి రాద్రుఁడయ్యెను. ఏలొకో, యారాజకుమారునిచేయి విల్లుపెన్రాలెను. క్రుద్ధుఁ డగు తమ్ముని రాముఁడుచూచి యాతని చేయిబట్టుకొని “సౌమిత్రి! వనితలనా వధించుట యిది యేమిపని? ” యనెను గాని రామానుజుఁడు శాంతింబొందక “యన్నా! యాధూర్త రాలినోటికి బుద్ధిఁజెప్పెద సెలవిమ్మని ” పలికెను. రామచం ద్రుఁడు తమ్ముని వారించుచు “తమ్ముడా! దూరమాలోచిం

పుము పతివ్రతలఁజెనక బ్రహ్మాదులైనఁజాలరు. త్రిమూర్తి
స్వరూపుఁడగు మార్తాండుఁడు సైతము వారలకు వెఱచునన
నిఁక మనమొంతవారము? పతివ్రతల శాపము రామబాణము
కంటె రామానుజుశరముకంటె దారుణమైనదని యెఱుంగు ”
మని యాతని శాంతపఱచెను.

భార్యాపుత్రుల రోదనముచే వాలికొకింత తెలివి
వచ్చెను. ఆతనిగుండె నీరయ్యెను. బాష్పాబువుల నాతని
మోము దొప్పదోఁగుచుండెను. తిన్ననియెలుంగున నాతఁడు
తనరాణిఁగాంచి “ దేవీ! దుఃఖింపకుము. ఈవిధమున నా
నొసట వ్రాసియుండ సుధాసమానములగు నీహితోక్తులు
నాయెడ విషతుల్యములగుటలో వింతయేమున్నది? ఓరామ
భద్రా యిటురమ్ము. ఈచిన్నవాఁడు నాతనయుఁడు. పుడమిఁ
బెట్టిన మఱియెందువిడచినఁ బక్షి తన్ను కొనిపోవునని చిన్ననాఁట
నుండి వీనిఁ గంటిని తెప్పవోలె సాకుచుంటిని. నేను నీశర
మున వ్రాలినందుల కింతయైనఁ జింతింపను, నాతారకొఱకుఁ
దపింపను గాని వీనికొఱకు మాత్రము వగచుచున్నాను. ఓ
కారుణ్యానిధీ! నీవు నాసుతుశోకముడిపి, వీని రక్షింపవేడెదను.
ఓభానుజా యిటురమ్ము! తమ్మయ్యా! నాతప్పులు సైరింపుము.
ఇక నీవు వాసరరాజ్యమున కధినాథుఁడవై నీభర్తృపత్నిని రుమా
నేలుకొనుచుఁ జిరంజీవియై యుండుము. నాకుమారు నంగదుని
యావరాజ్యమునకుఁ బట్టముగట్టుము. తమ్మయ్యా! యిదిగో

వాలింజంపుటయగు ” నని తార కన్నీరు మున్నీరుగా నేడ్చుచు వారల ననేకరీతుల బతిమాలుచుండెను.

అందఱును తాతిబొమ్మలరీతి నట్లే నిలిచియుండిరి. రవి సుతుని కన్నులబొప్పజలములు గ్రమ్ముచుండెను. ఆతఁ డట్లే యేడ్చుచుండెను. ధనము పాపిష్ఠిదికదా? సోదరవధచే నాతని వ్యధదుర్భరమైయుండెను. పాడురాజ్యమునాశించి కొండంత యన్నను జేతులారఁ జంపితినిగదా? యనిత్యములగు భోగముల నాశించి లోకాతీతుఁడగు సోదరుని మట్టునెట్టితిఁగదా యనుతలం పా వానరేశ్వరునిమదిఁ గలఁచుచుండెను. ప్రపంచమంతయు నాతనికిఁ బాడై కన్నట్టసాగెను. ఆతం డంత రామునకుఁ బ్రణమిల్లి “ యోరఘుస్వామీ! నీవు మాటనిలుపుకొంటివి చెప్పినయట్లునాకుఁ బ్లవంగరాజ్యమును బ్రసాదించితివికాని పాలిపడుటయుఁ దారబిట్టడలుటయు నంగదు డధిక శోకార్తి దూలుటయుఁజూచి నామనంబిపుడు రాజ్యసుఖముల నొల్లకున్నది యోరామచంద్రా! సిరికిగా నెంతపాపమొనరించితిని నాయన్న లేని సురపదమైననాకువలదు. సోదరుని రుధిరమున నెట్టగా నుండు సింహాఫీడి నేనుగూర్చుండఁజాల. తొంటిపగిది ఋశ్వమూకముఁజేరి కాయగసరులఁ దినుచు మునివృత్తిమై నుండెదఁ ఓరామప్రభూ! యీవరము నా కనుగ్రహింపు. ” మనెను.

తార పరిదేవనములకు నంగదుని రోదనములకు సుగ్రీవుని విలాపములకు రాముఁడు కన్నీటి నాఁపుకొనఁజాలక ‘ నా

మీరీ! వీరి నూటడింపు 'మని హనుమంతునితో నాతఁ డనెను. హనుమంతుఁడు రాఘవునానతి “ నోతారామహాదేవీ; యోకీశాధిపా! పుట్టినజీవుఁడు చచ్చుట నిక్కము. బుద్బుద ప్రాయమగు నీకాయమున వివేకులు మమత నుంచరు. ఇంతకు నీకపిసార్వభౌముఁడు పుణ్యాత్ముఁడు. రామబాణమున హతుఁడై యీతఁడు స్వారాజ్యముఁ జూఱఁగొనెను. పగవాఁడైనను మూర్ఖచిత్తుఁడైనను పాపాత్ముఁడైన నవసాన సమయమునఁ బరమేశ్వరు నొక్కమారు సంస్మరించినంత మాత్రమున మోక్షపదవినందునన నిక నాపరమేశ్వరుఁడగు శ్రీరామపరబ్రహ్మము సాన్నిధ్యమునఁ బ్రాణములు వాసిన యీవానర నాయకుం డెంత పుణ్యాత్ముఁడోకదా? కాన వగవుఁడక్కఱ ” డని బోధించెను. సుధాసమానములగు పావని సరసవాక్యములచే వారికొకింత యూటజనించెను.

ప్రజ్ఞులగు తారాసుగ్రీవులు హనుమ యుపదేశమునకు సంతృప్తులైనందులకు రామభద్రుఁడు ముదమందుచు “ రవిపుత్రా! యిక నాలస్యమేల? వాలికగ్నిసంస్కారములొనరించి ప్రేతవిధు లాచరింపుము. భానునందనా! ఈబాలిశత్వమువిడిచి, శీఘ్రముగా సర్వకార్యములు నిర్వర్తింపు. ” మనిచెప్పెను.

వండ్రెండవ ప్రకరణము.

సుగ్రీవ పట్టాభిషేకము.

నేడే సుదినము సుగ్రీవపట్టాభిషేక మహోత్సవము నేడే జరుగనున్నది వానరులకు తీతీకయనుమాటలేదు. ఎల్లరు పట్టాభిషేకసన్నాహములఁ దవిలియుండిరి. తమతమ నిలయములలంకరించి గృహమేధు లాత్మానందమును బ్రకటించుచుండిరి. గృహిణులు గృహాంగణములను ముత్యాల ముగ్గులచే నలంకరించి వానికిఁ దమలేనవ్వులచే శోభఁగలిగించుచుండిరి. రాజమార్గమంతయుఁ దోరణావళులతోడను పతాకశ్రేణులతోడను విరాజిల్లుచుండెను. మార్గమంతయుఁ జిలుకరింపఁబడిన పన్నీరు సువాసనలు గుబాళించుచుండెను. సుగ్రీవపట్టాభిషేకము దమయింటి పెండ్లిగానెంచి పౌరులు మేళతాళముల మునిగియుండిరి. ఎచ్చటఁగాంచిన మంగళధ్వానములే- ఎక్కడవీక్షించిన సంగీతరావములే- ఎం దవలోకించినను విజయశబ్దములే

జనులు వీధులయందు గుంపులుగట్టి రామసుగ్రీవమైత్రిని వాలివధను దాశరథుల లోకాతీత చారిత్రమును గథలుగాఁ జెప్పుకొనుచుండిరి. కలిమిలేములు కావడికుండలనుటకు సుగ్రీవచారిత్రమే నిదర్శనమని వారువాకొనుచుండిరి. పట్టాభిషేకమునకు శుభముహూర్తము సమీపించుచుండెను. రాజవగరునందు మంగళవాద్యములు మిన్నంటి మ్రోగుచుండెను. ముహూర్తమిదియేకాఁబోలు జయజయసుగ్రీవమహారాజా!

యని పౌరు లుత్సాహమున నటచిరి.

ఇంతలో సింహద్వారమునుండి మహాతోత్సవము బయలుదేఱెను. ‘ సుగ్రీవమహారాజు సచివసమేతముగా ఋశ్యమూకమునకు రఘుపుంగవులఁ దోడ్కొనిరా నేగుచున్నాఁడు. దారి తీయుఁడు తొలఁగి నిలువుఁ. ’ డని వారిలో మేధావు లనుచుండిరి. అనుచుండఁగనే యుత్సవము వారిని సంమీపించెను. పట్టపుటేనుఁగుపై వానరస్వామియగు సుగ్రీవుఁడు చతురమతియగు సామీరితోఁగూర్చుండియుండెను. ఆవెనుక వారివారి యోగ్యతల ననుసరించి కపిముఖ్యు లుచితవాహనములపై వచ్చుచుండిరి. అందఱు మోముదమ్ము లానంద వికసితములైయుండెను.

ఇట్లామహాతోత్సవము నగరమును నిర్గమించిపోయెను. ఋశ్యమూకమూలముఁ జేరినంతనే సుగ్రీవాదులు వాహనములుదిగిరి. అందఱును భాదచారులై కొండనెక్కి రామలక్ష్మణులయొద్దకుఁబోయి వెంటఁదెచ్చిన యుపాయనముల నర్పించి వారలకు నమస్కరించిరి. ఆనంద విరాజితుఁడగురవిసుతుఁగాంచి కృతప్రతిజ్ఞఁడగు రాముఁడు ముదితుఁడై యాతనిఁ గౌఁగిలించుకొని మన్నించెను. వానరనాయకుఁడు పరమానందము డెందమున సందడిగొన మరలమరలఁ బ్రణమిల్లుచు

“ఉ. ఆమఘవాత్మజన్ము నొకయమ్మునదిమ్మునఁగూలనేసి నా
భామిని భూమినిచ్చితివి పల్కును బంతముసంఘటిల్లె నీ

వేమికొంతలేనికృప నీఋణమేక్రియఁదీర్చుకొందు? నిఁ
కేమనియందు నీమహిమ? యెవ్వరునీసరి రాఘవేశ్వరా!”

సీతాపతి వానరాధిపుగృతజ్ఞతా బుద్ధికి సంతసించుచు
“ఓవనాటవరా! నీకు శుభంబగుఁగాక. రాజ్యరక్షణమొనరి
చుకొనుచు సుఖింబుండుము. మేము మాల్యవంతమున వర్ష
కాలముఁగడపెదము. అనంతరము సీతాన్వేషణకార్యభారము
నీభుజములపై నున్నదిసుమా!” యనియగ్గించెను.

రాఘవేంద్రుని కృపావిశేషమునకుఁ బవనాత్మజుఁ డు
ప్పొంగి కరములుమోడ్చి “రామప్రభూ! దుర్లభమగు వానర
రాజ్యమును నీయనుగ్రహమున సుగ్రీవుఁ డందఁగలిగెను. ఓభ
క్తచింతామణీ! నినునమ్మినవానికి నాశమెక్కడిది? నీయాన
తివై నిఁకనీతనికిఁ బట్టాభిషేకము కావలసియున్నది. దేవా
నీవునుగిష్కింధకువిచ్చేసి సుగ్రీవుని వానరరాజుంజేయు” మని
ప్రార్థించెను. అందులకు రామచంద్రుఁడు “పావనీ! నేనుజన
కాజ్ఞమొఱుఁ బదునాల్గేండ్లు కావలయుం దుండవలయును. కాన
నేను బట్టణముఁబ్రవేశించుట యుచితముగాదు. సామితిగి పీఠ
మెంట నీవు కిష్కింధకుఁబోయి సుగ్రీవునకుఁ బట్టముగట్టి యం
గదుని యువరాజుంజేయు”మనిచెప్పెను.

ఆతమ్ముఁ డాయన్నమాట జవదాటునా! లక్ష్మణుఁడు
లేచెను. రఘురామునకు సుగ్రీవాదులు సాగిలఁబడిమొక్కిరి.
రాముఁడువారినాశీర్వాదించివీడ్కొలిపెను.

మంగళవాద్యములు భూనభోంతరాళములు నిండిచెవులఁ జిల్లులు సేయుచుండెను. సుగ్రీవాదులు రామానుజుని వెంటఁ బెట్టుకొని కొలువుకూటమునకుఁ దిరిగిపోయిరి. పట్టాభిషేక మహోత్సవమును జూడనే తెంచిన పౌరప్రముఖులు సముచితాసనముల నుపవిష్టులైయుండిరి. హేమసింహాసనము వేదికపైఁ దూర్పుమొగముగా నమర్పఁబడియుండెను శుభముహూర్తమునకు సమముగ వానరనాయకుఁడు నిజపత్నియగు రుమతో సింహపీఠి నాసీనుఁడయ్యెను. పుణ్యనదీ జలములచేఁ బురోహితులు వానరేశ్వరు నభిషేకించిరి. పట్టాభిషిక్తుఁడైన సుగ్రీవునకు హేమదంత మండితమైన ధవళచ్ఛత్రమును బవనాత్మజుఁడు పట్టెను. కనకరత్నమయములగు చామరములను నలుఁడు, తారుఁడు వీవం దొడంగిరి. యువరాజగు నంగదుఁడు సింహపీఠికిఁ గుడిభాగమున, బంగారు గద్దయపైఁ గూర్చునియుండెను. వల్కలజనధారియగు రామానుజుఁడొకయెడ నాసీనుఁడయ్యె. సుగ్రీవుఁ డాతనికి నడకువ నమస్కరించెను. ‘సర్వేజనా స్సుఖినోభవం’ తని భూదేవులు దీవించిరి.

“క. భూపాగ్రణియగు రాముని

ప్రాప్తునఁ గపిరాజ్యపట్టభద్రుండై చా

రాపరిణతుండై కిష్కిం

ధాపట్టణమేలుచుండఁ దపనజుఁడెలమిన్”

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

www.mohanpublications.com

మోహన్ పబ్లికేషన్స్ లో లభించు

పుస్తకముల పట్టిక
(Book List)

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద, మంత్రశాస్త్రాది
అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి...

ఫేస్‌బుక్ **మోహన్ పబ్లికేషన్స్** పేజ్ లైక్ చేయండి.

Like us to follow :

MOHAN PUBLICATIONS

Rajamahendravaram

అజంతా హోటల్ ఎదుట, కోటగుమ్మం, రాజమహేంద్రవరం - 533101.

WWW.MOHANPUBLICATIONS.COM

మావద్ద లభించు గ్రంథములు

1. ప్రతకథలు - పూజలు

1. శ్రీ వినాయక వ్రతం	వెల రూ.10-00
2. శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజా-పుణ్యాహవాచనం	30-00
3. శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజ (కాణిపాకక్షేత్రమాహాత్మ్యంతో)	10-00
4. సంకష్టహరచతుర్థి శ్రీమహాగణపతి వ్రతం	30-00
5. వరలక్ష్మీ వ్రతం	10-00
6. కేదారేశ్వర వ్రతం	10-00
7. త్రినాథ వ్రతం(కలర్)	10-00
8. త్రినాథవ్రతం(సాదా)	5-00
9. క్షీరాబ్ధి వ్రతం	12-00
10. మంగళ గౌరీవ్రతం	10-00
11. వైభవలక్ష్మీ వ్రతం ఫోటో యంత్రంతో	25-00
12. శ్రీలక్ష్మీ కుబేర వ్రతం (ఫోటో యంత్రంతో)	25-00
13. కనకమహాలక్ష్మీ వ్రతం (కామేశ్వరీపాటంతో)	25-00
14. సంతోషీమాతా వ్రతం	25-00
15. ఏడు శనివారాల వ్రతం	25-00
16. సత్యనారాయణవ్రతం	25-00
17. శ్రీ సువర్చలాహనుమద్దీక్ష	30-00
18. శివదీక్ష	10-00
19. కాత్యాయనీ వ్రతం	20-00
20. సౌభాగ్య గౌరీవ్రతం	20-00
21. తిరుప్పావై (ధనుర్మాసవ్రతం)	36-00
22. స్త్రీల ప్రతకథలు	36-00
23. స్త్రీలప్రతకథలుస్థూలాక్షరి (నేడునూరిగంగాధరరావుగారి)	54-00
24. పెళ్ళి పాటలు - స్త్రీలపాటలు (కామేశ్వరీపాటంతో)	36-00
25. సర్వదేవతా పూజావిధానం	25-00
26. ఆరువ్రతాలు	30-00
27. రాహుకాలంలోదుర్గాదేవీపూజా	10-00

28. తులసి నిత్యపూజ, తులసీఉపయోగాలు	10-00
29. శ్రీ చక్ర రహస్య విజ్ఞానమ్	36-00
30. శ్రీచక్ర పూజావిధానం(పెద్దది)	36-00
31. లక్ష్మీ - గౌరీ నిత్యపూజ	10-00
32. శ్రీ సరస్వతీ నిత్యపూజ	10-00
33. శ్రీ దుర్గానిత్యపూజ	10-00
34. కాలభైరవ నిత్యపూజ	10-00
35. శివపూజ	10-00
36. వీరభద్ర పూజ	10-00
37. ఆంజనేయ నిత్యపూజ	10-00
38. నాగేంద్ర స్వామి పూజ	10-00
39. సుబ్రహ్మణ్య నిత్యపూజ	10-00
40. రామదేవుని కథ	10-00
41. శివదేవుని కథ	10-00
42. లక్ష్మీనరసింహపూజ	10-00
43. వేంకటేశ్వరపూజ	10-00
44. బ్రహ్మాంగారి నిత్యపూజ	10-00
45. సూర్య నిత్యపూజ	10-00
46. నవగ్రహ నిత్యపూజ	10-00
47. రుక్మిణీ కల్యాణం	25-00
48. ఉమామహేశ్వర వ్రతం	36-00
49. శ్రీ కామేశ్వరీ వ్రతం	36-00
50. 16 సోమవారముల వ్రతము	25-00
51. పార్వతీకల్యాణం	25-00
52. సహస్రకమలవర్తి వ్రతము	25-00
53. పంచముఖ ఆంజనేయ పూజావిధానము	36-00
54. అష్టనాగపూజ	36-00
55. పూజలు ఎందుకుచేయాలి ?	36-00
56. ఏ దేవునికి ఏపుష్పాలతో పూజించాలి?	36-00
57. ఏ దేవునికి ఏప్రసాదం నైవేద్యం పెట్టాలి?	36-00
58. ఏదేవునికి ఏవిధముగాబీపారాధనచెయ్యాలి?	36-00
59. ఏదేవునికి ఎన్ని ప్రదక్షిణలుచేయాలి ?	36-00
60. హనుమద్ వ్రతం	36-00
61. పంచాయతన పూజ	63-00
62. 28 వ్రతములు	120-00

63. కలశపూజలు (92కేసారి)	150-00
64. కలశపూజలు (విడివిడిగా) (ప్రింటులో)
65. ప్రాంకార మహాయజ్ఞం (ప్రింటులో)
66. గోమాత	40-00

2. స్తోత్రాలు-సుప్రభాతములు సహస్రనామములు

1. శ్రీ లలితా విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు పురాణపండ రాధాకృష్ణమూర్తిగారి సంకలనం	45-00
2. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (హిందీ) ,,	50-00
3. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (ఇంగ్లీషు) ,,	50-00
4. స్థూలాక్షరీలలితావిష్ణుసహస్రనామస్తోత్రములు(పత్రికసైజ్)	99-00
5. లలితావిష్ణు (కేస్ బైండ్) 1/8 డెమ్మి	63-00
6. స్థూలాక్షరీ లలితావిష్ణు (క్రాస్సైజు)కేస్బైండ్	108-00
7. సర్వదేవతా స్తోత్రమంజరి	120-00
8. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళి: (63)	24-00
9. విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రమ్ (క్రాస్)	25-00
10. లలితా సహస్రనామ స్తోత్రమ్ (క్రాస్)	36-00
11. లలితా సహస్రనామములు	24-00
12. లక్ష్మీ సహస్రనామములు	24-00
13. దుర్గా సహస్రనామములు	24-00
14. ఆంజనేయ సహస్రనామములు	24-00
15. శివ సహస్రనామములు	24-00
16. విష్ణు సహస్రనామములు	24-00
17. గణపతి సహస్రనామములు	24-00
18. సుబ్రహ్మణ్య సహస్రనామములు	24-00
19. గాయత్రి సహస్రనామములు	24-00
20. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	24-00
21. శ్రీరామా సహస్రనామములు	24-00
22. సరస్వతి సహస్రనామములు	24-00
23. సూర్యసహస్రనామములు & ఆదిత్యహృదయం	24-00
24. శ్రీవేంకటేశ్వరసహస్రనామములు	24-00
25. మణిభీషవపర్ణన (పెద్దది)	24-00
26. సంద్యావందనం	24-00
27. మంత్రపుష్పమ్
28. త్రిభాషా హనుమాన్చాలీసా	15-00
29. హనుమాన్ చాలీసా	10-00

30. మణిబీష్మపవర్ణన (పాకెట్)	10-00
31. ఆరు చాలీసాలు	10-00
32. శివారాధన (శివస్తోత్రాలు)	10-00
33. వేంకటేశ్వర సుప్రభాతం (పాకెట్)	10-00
34. ఆరుదండకాలు	5-00
35. వేంకటేశ్వర గోవిందనామములు	5-00
36. అష్టలక్ష్మీ స్తోత్రమ్ కనకధారాస్తోత్రమ్	10-00
37. దేవీఖడ్గమాలాస్తోత్రమ్ (మహిషాసురమర్దినీస్తోత్రంతో)	10-00
38. సుందరకాండ (పాకెట్)	10-00
39. భగవద్గీత మూలం	27-00
40. రామరక్షాస్తోత్రమ్	15-00
41. స్తోత్ర రత్నావళి	36-00
42. పురాణపండ లలితా-విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
43. పురాణపండ లలితాసహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
44. పురాణపండ విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్	10-00
45. పురాణపండ ఆదిత్య హృదయం	10-00
46. మంత్రపుష్పం (మినీ)	10-00
47. శివానందలహరి-సౌందర్యలహరి	36-00
48. కుజదోషం	10-00
49. కాలసర్ప దోషం	10-00
50. మీ అప్పులు తీరాలా?	10-00
51. దృష్టిదోషాలు నివారణ	10-00
52. పంచసూక్తములు	10-00
53. సంధ్యావందనం	10-00
54. రుద్రనమకమ్-చమకమ్	10-00
55. గాయత్రీమంత్రాలు	10-00
56. హయగ్రీవ స్తోత్రమాల	10-00
57. దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమాల	10-00
58. ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాలు - పంచారామాలతో	10-00
59. శ్రీసూక్తం పురుష సూక్తం	10-00
60. నవగ్రహస్తోత్రమాల	36-00
61. మహాన్యాసమ్	36-00
62. సుందరకాండ గానామృతం	36-00
63. గోమాతపూజావిధానము	10-00
64. ఆనందసిద్ధి - 1 శ్రీదేవీ స్తోత్రమాల	108-00

65. ఆనందసిద్ధి - 2 ఏ సమస్యకు ఏ స్తోత్రమ్ పారాయణచేయాలి	108-00
66. ఆనందసిద్ధి-3 మానసదేవీ స్తోత్రమాల	108-00
67. శ్రీ కాలభైరవ రక్షా కవచమ్	63-00
68. అర్చన	40-00
69. నిత్యదేవతార్చన	40-00
70. సర్వదేవతా స్తోత్ర నిధి	99-00
71. శ్రీచక్ర నవవరణార్చన	63-00
72. చండీ సప్తశతి పారాయణ క్రమం	99-00
73. శ్రీదేవి స్తోత్ర రత్నావళి 32 దేవి స్తోత్రాలకు తాత్పర్యంతో	99-00
74. వనదుర్గా మంత్రానుష్ఠాన క్రమమ్	63-00
75. శ్రీ కాలభైరవ వ్రతము	63-00

3. శ్రీ సాయి దత్త గ్రంథములు

1. శ్రీ సాయిబాబా సచ్చరిత్ర	120-00
2. సంపూర్ణ శ్రీ గురు చరిత్ర	120-00
3. శ్రీ సాయిఆరాధన-షిర్డివైభవం	120-00
4. శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర (క్రొన్)	63-00
5. శ్రీ గురుచరిత్ర (క్రొన్)	63-00
6. నవనాథ చరిత్ర	99-00
7. శ్రీసాయిచరిత్ర (భైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
8. శ్రీగురుచరిత్ర (భైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
9. సత్యదత్తవ్రతం దత్తాత్రేయపూజాకల్పం,సహస్రంతో	30-00
10. అనఘాదేవీ వ్రతం	30-00
11. భక్తుల ప్రశ్నలకు బాబా జవాబులు	30-00
12. శ్రీ సాయిపూజాకల్పం (సహస్రంతో)	25-00
13. శ్రీ సాయిభజనమాల	20-00
14. శ్రీ సాయి భజన్స్	20-00
15. శ్రీ సాయిభక్తి గీతాలు	20-00
16. శిరిడిహారతులు (భావంతో)	20-00
17. "శ్రీసాయి"కోటి	27-00
18. "శ్రీసాయిరామ్"కోటి	20-00
19. శ్రీ సాయినాథ స్తోత్రమంజరి	10-00
20. శ్రీ సాయివేయినామాలు	8-00
21. శ్రీ సాయి హారతులు (పాకెట్)	15-00
22. శ్రీ సాయి స్తవనమంజరి	10-00
23. హిందీ శ్రీ సాయి హారతులు	15-00

24. శని సింగణాపూర్ క్షేత్రమాహాత్మ్యం	63-00
25. ఇంగ్లీషు శ్రీ సాయిహారతులు	15-00
26. షిరిడి దర్శనం-శ్రీసాయి వైభవం	99-00
27. సాయిసత్యవ్రతం	30-00
28. సాయి అనుగ్రహమ్	120-00
29. నవగురువారాల వ్రతకల్పము	15-00
30. శ్రీదత్తలీలామృతము	99-00
31. హృదయంలో సాయి	15-00
32. శ్రీషిరిడిసాయి లీలామృతం(శ్రీసచ్చరిత్ర)	120-00
33. గజాననమహరాజ్ చరిత్ర	99-00

4. జ్యోతిషాలు

1. 'కాలచక్రం' గంటలపంచాంగం (గార్గేయ)	72-00
2. గ్రహభూమి పంచాంగము (గార్గేయ)	108.00
3. ఆనందసిద్ధి పంచాంగం (వై.వి.శాస్త్రి)	63.00
4. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు (12రాశులువారికి)	50.00
5. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు విడివిడిగాఓక్కొక్కటి	12.00
6. కాలచక్రంజ్యోతిషక్యాలండర్	25.00
7. గ్రహబలం క్యాలండర్ (శ్రీనివాసగార్గేయ-భక్తిటివి)	25.00
8. శుభమస్తు (పిడపల్లి) క్యాలండర్	25.00
9. సాదా క్యాలండర్	5.00
10. పాకెట్ క్యాలండర్	15.00
11. తాజకనీలకంఠీయమ్	100-00
12. కేరళ జ్యోతిష రహస్యాలు	180-00
13. జ్యోతిష బ్రహ్మ రహస్యాలు	180-00
14. మానసాగరి జాతకపద్ధతి	180-00
15. వరాహమిహిర జాతకపద్ధతి	180-00
16. వధూవర వివాహమైత్రిద్వాదశకూటములు	99-00
17. సింపుల్ రెమిడీస్	180-00
18. శంభు హోరప్రకాశిక	250-00
19. పూర్వ పరాశరి	100-00
20. పరాశర జ్యోతిషవిజ్ఞాన సర్వస్వం	200-00
21. ప్రశ్న సింధు	99-00
22. నక్షత్ర విశేష ఫలితాలు	63-00
23. సూర్యసిద్ధాంతపంచాంగగణితంచేయడంఎలా?	180-00
24. దృక్సిద్ధాంతపంచాంగగణితం చేయడంఎలా?	180-00

25. ఆయుర్దాయ నిర్ణయం	63-00
26. జాతక గణిత ప్రవేశిక	63-00
27. జ్యోతిషమర్కబోధిని	63-00
28. జ్యోతిష ప్రశ్నోత్తరమాల	63-00
29. ముహూర్తం నిర్ణయించడంఎలా?	63-00
30. జాతక మకరందం	63-00
31. జ్యోతిష సరస్వతి	63-00
32. మీజననకాల విశేషాలు	63-00
33. ముహూర్త విజ్ఞాన భాస్కరం	63-00
34. జ్యోతిష స్వయంబోధిని	63-00
35. శుభముహూర్త శిరోమణి	63-00
36. నక్షత్ర ఫలమంజరి	36-00
37. పంచాంగం చూసే విధానం	36-00
38. సర్వార్థ జ్యోతిషం	36-00
39. ప్రాథమిక జ్యోతిషం	36-00
40. నవరత్నములు శుభయోగములు	36-00
41. శుభశకునాలు	30-00
42. హస్తరేఖాఫలితాలు	36-00
43. సంఖ్యల్లో భవిష్యత్	36-00
44. ముహూర్త దీపిక	99-00
45. పుట్టుమచ్చలు ఫలితాలు	30-00
46. కలలు ఫలితాలు	30-00
47. జాతక చక్రం వేయడం ఎలా?	36-00
48. మానసాగరి (ప్రాచీనజ్యోతిషగ్రంథం) -పుచ్చాశ్రీనివాసరావు	250-00
49. జ్యోతిషశాస్త్ర చిట్కాలు	120-00
50. గుప్తా శతాబ్ది పంచాంగం (1940-2050)	999-00
51. ప్రశ్నచండేశ్వరమ్	63-00
52. ద్వాదశభావ ఫలచంద్రిక	250-00
53. జ్యోతిష శతయోగరత్నావళి (సూర్యయోగాలఫలితాలు)	120-00
54. అంగసాముద్రికం	36-00
55. హస్త సాముద్రికం	63-00
56. లాల్ కితాబ్	99-00
57. శకునశాస్త్రం	63-00
58. ఆధునికప్రశ్నశాస్త్రం	120-00
59. పరాశరజ్యోతిష ప్రశ్నజ్యోతిషం	180-00

60. అష్టకవర్గ (కొండపల్లి)	63-00
61. బృహత్ జాతకం (ప్రాచీనప్రతికిపునర్ముద్రణ)	250-00
62. లగ్నరత్నాకరం	63-00
63. షట్పంచాశిక	120-00
64. 40 రోజుల్లో జ్యోతిషం నేర్చుకొనండి	270-00
65. 40 రోజుల్లో సాముద్రికం నేర్చుకొనండి	180-00
66. 40 రోజుల్లో సంఖ్యాశాస్త్రం	180-00
67. 40 రోజుల్లో నక్షత్ర (నాడీ) ఫలితములు	270-00
68. 40 రోజుల్లో వైద్యజ్యోతిషం నేర్చుకోండి	250-00
69. మీ పుట్టినతేదీ అద్భుతరహస్యాలు (సాయిగణపతిరెడ్డి)	270-00
70. కె.పి.జ్యోతిషం (పరిచయం)	63-00
71. ముహూర్తచింతామణి	99-00
72. సూర్యచంద్ర గ్రహణములు	63-00
73. ప్రసిద్ధవృక్షుల జాతకాలు (వేరేకొండప్ప)	180-00
74. అదృష్టరెమెడిస్	144-00
75. గ్రహసంచార ఫలనిర్ణయదీపిక	63-00
76. జ్యోతిష రెమిడిస్	300-00
77. జాతకమార్తాండం పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
78. జ్యోతిషవిద్యాప్రకాశిక పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
79. నాడీజ్యోతిషం	63-00
80. నక్షత్రపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
81. లగ్నపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
82. గౌతమసంహిత	63-00
83. హోరరత్నమాల	63-00
84. జాతకఫల మణిమంజరి	200-00
85. పుష్కర పంచాంగం (2013-14 నుండి 2024-25)	560-00
86. దశాభుక్తిఫల నిర్ణయం	250-00
87. వింత జ్యోష్యములు	63-00
88. షోడశవర్గులు	200-00
89. రవిగ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
90. చంద్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
91. కుజ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
92. బుధ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
93. గురు గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
94. శుక్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00

95. శని గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
96. రాహు & కేతు గ్రహముల సమస్త ప్రభావములు	99-00
97. ఆధునిక గ్రహములు-ఉపగ్రహములు సమస్త ప్రభావములు	99-00
98. ముహూర్తమార్తాండం	63-00
99. లఘుజాతకం	63-00
100. జాతకాలంకారము	63-00
101. మేషలగ్న ఫలితములు	99-00
102. వృషభ లగ్న ఫలితములు	99-00
103. మిథున లగ్న ఫలితములు	99-00
104. కర్కాటక లగ్న ఫలితములు	99-00
105. సింహలగ్న ఫలితములు	99-00
106. కన్యలగ్న ఫలితములు	99-00
107. తుల లగ్న ఫలితములు	99-00
108. వృశ్చిక లగ్న ఫలితములు	99-00
109. ధనుస్సు లగ్న ఫలితములు	99-00
110. మకర లగ్న ఫలితములు	99-00
111. కుంభ లగ్న ఫలితములు	99-00
112. మీన లగ్న ఫలితములు	99-00
113. నారద సంహిత	200-00
114. పంచాంగపీఠికలేఖకాగణితం	250-00
115. తారాబలం - చంద్రబలం (వేరే కొండప్ప)	99-00
116. సులభలగ్న సాధన (చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	200-00
117. రాహు కేతువుల యోగము	99-00
118. ఛాయాగ్రహములు	99-00
119. జ్యోతిషవిజ్ఞాన దీపిక	63-00

జి.వి.రామన్ గారి గ్రంథములు

120. జ్యోతిష విద్యారంభం	50-00
121 గ్రహభావ బలములు	50-00
122. కాలచక్రదశ	50-00
123. అనుభవ ప్రశ్నాజ్యోతిషం	50-00
124. జ్యోతిషశాస్త్రంలో వాతావరణ భూకంపాలు	50-00
125. పురోగామి జాతకం	50-00
126. భావార్ధరత్నాకరం	75-00
127. భారతీయజ్యోతిష సర్వస్వం	75-00
128. అష్టకవర్గ పద్ధతి:	75-00

129. జ్యోతిషశాస్త్రంలో సందేహాలు,సమాధానాలు	75-00
130. ప్రశ్నతంత్ర	75-00
131. ముహూర్తం	75-00
132. విశిష్ట జాతకములు	125-00
133. భారతీయఫలితజ్యోతిషం	125-00
134. 300 ముఖ్యమైన యోగములు	125-00
135. జాతకంపరిశీలించడంఎలా ?	300-00

**రాష్ట్రపతి అవార్డుగ్రహీత, మహామహోపాధ్యాయ, వాచస్పతి
శ్రీ మధురకృష్ణమూర్తిగారి గ్రంథములు**

136. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-1	200-00
137. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-2	200-00
138. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-3	200-00
139. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-4	200-00
140. భావార్థరత్నాకరము	100-00
141. ముహూర్త చింతామణి	100-00
142. ముహూర్త చింతామణి-పార్వ2	200-00
143. స్వప్న శాస్త్రము	36-00
144. శతయోగమంజరి	50-00
145. వ్రతనిర్ణయకల్పవల్లి	250-00
146. దైవజ్ఞవల్లభం	75-00
147. వసంతరాజశకునమ్ (బృహత్శకునశాస్త్రం)	250-00
148. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-1	100-00
149. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-2	200-00
150. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-3	100-00
151. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-4	200-00
152. అనుభవసులభవాస్తు - 1	50-00
153. అనుభవసులభవాస్తు - 2	100-00
154. పంచాంగ వివేకము	99-00
155. వశిష్ట సంహిత	360-00
156. పంచపక్షి శాస్త్రం (కేస్బైండి)	200-00

5. వాస్తులు

1. 40 రోజుల్లో “వాస్తువిద్య” నేర్చుకొనండి	180-00
2. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యములు	200-00
3. వాస్తునుబట్టి మీ ఇల్లు	63-00
4. మీరూ మీ వాస్తు	63-00

5. గృహవాస్తు చిట్కాలు	63-00
6. వాస్తు పూజ	63-00
7. వాస్తు సూత్రములు	63-00
8. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యాలు	63-00
9. గృహవాస్తు వర్ణులు	99-00
10. విశ్వకర్మవాస్తు శాస్త్రరీత్యా మీ ఇంటి ప్లానులు	63-00
11. విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రరీత్యా మీఇండ్లఆయములు	99-00
12. విశ్వకర్మ వాస్తు శాస్త్రం(చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	180-00
13. ఆధునిక గృహవాస్తు	99-00
14. శుభవాస్తు	270-00
15. వాస్తుయంత్ర రత్నావళి	120-00
16. వాస్తుశాస్త్రం	120-00
17. హౌస్ ప్లాన్స్	63-00
18. గృహనిర్మాణ వాస్తు	63-00
19. వాస్తు రెమెడీస్	63-00
20. గృహవాస్తు దర్పణం	63-00
21. జ్యోతిష-గృహవాస్తుచంద్రిక	200-00
22. వాస్తురత్నాకరం (క్రిందపల్లి)	63-00
23. వాస్తుశిరోమణి	120-00
24. వాస్తుసంగ్రహమ్	63-00
25. పంచవాస్తు పారిజాతం	120-00
26. వాస్తుడిండిమమ్	63-00
27. వాస్తుదుందిభి	120-00
28. విశ్వకర్మవాస్తుప్రకాశిక (కేస్బైండి)	250-00
29. కృష్ణవాస్తుశాస్త్రము	63-00
30. జలివాస్తు,శల్యవాస్తు (దంతూరిపండరీనాథ్)	99-00
31. మయవాస్తు (గోరసపీఠభద్రాచార్య)	120-00
32. వాస్తు జ్యోతి	63-00
33. మన ఇల్లు-మనవాస్తు	99-00
34. వాస్తవ వాస్తుపూజావిధానము	108-00
35. వాస్తు దర్పణం	120-00

6. మంత్ర-శాస్త్రాలు

1. మంత్రసాధన	63-00
2. తంత్రజాలం	63-00
3. మంత్రశక్తి	63-00

4. దత్తాత్రేయ తంత్రవిద్య	63-00
5. దత్తాత్రేయ మూలికాతంత్రమ్	63-00
6. తాంత్రిక పంచాంగం	63-00
7. యక్షిణీ తంత్రం	63-00
8. మంత్రానుష్ఠాన చంద్రిక	63-00
9. సర్వదేవతా మంత్రకవచములు	63-00
10. మంత్రాక్షరాలరహస్యం (బీజాక్షరనిఘంటువు)	63-00
11. సర్వదేవతా మంత్రరత్నావళి	63-00
12. సదాచార దీపిక	63-00
13. యోగినీ-వామకేశ్వరతంత్రం	63-00
14. ప్రపంచసారతంత్రం	63-00
15. బదనిక తంత్రమ్	63-00
16. ఉచ్చిష్ట గణపతి తంత్రమ్	63-00
17. గుప్త సాధన తంత్రం	63-00
18. గంధర్వ తంత్రమ్	63-00
19. సౌందర్యలహరి (మంత్రయంత్రరత్నావళి)	63-00
20. యంత్ర మంత్ర తంత్ర	63-00
21. పాశుపత తంత్రం	99-00
22. పంచదశ మహాఘట్ట తంత్రం	99-00
23. రుద్రాష్టాధ్యాయః	99-00
24. మంత్రసిద్ధి	120-00
25. పరశురామతంత్రమ్	108-00
26. శ్రీలలితావిలోమ పంచదశీ	108-00
27. శ్రీ గురు తంత్రం	108-00
28. గాయత్రీ తంత్రమ్	108-00
29. మహాశక్తి మంత్ర తంత్ర రహస్యాలు	150-00
30. శ్రీ దుర్గ తంత్రమ్	200-00
31. మహామృత్యుంజయఅమృతపాశుపతమ్	200-00
32. సర్ప (నాగ)తంత్రం	250-00
33. హవన తంత్రం	250-00
34. షోడశనిత్యతంత్రం	250-00
35. శాక్తీయతంత్రం	250-00
36. రుద్రయామళతంత్రం	250-00
37. లక్ష్మీప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
38. హిరణ్యకూలినీ తంత్రమ్	250-00

39. మాయాప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
40. శ్రీ విశ్వరూప ప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
41. స్వర్ణాకర్షణభైరవతంత్రం	250-00
42. కాశీవిశాలాక్షి తంత్రం	250-00
43. శాంతితంత్రమ్	250-00
44. యంత్రసిద్ధి	360-00
45. శ్రీ లక్ష్మీ తంత్రమ్	360-00
46. మంత్రమహోదధి (స్త్రీదేవతాఙ్కమ్)	360-00
47. మంత్రమహోదధి (పురుషదేవతాఙ్కమ్)	360-00
48. మంత్రశాస్త్రం (గ్రంథము)	360-00
49. ప్రత్యంగిరాకృత్యాతంత్రం	360-00
50. కామధేనువు తంత్రం	360-00
51. శూలినీదుర్గాతంత్రం	360-00
52. శ్రీవిద్య రహస్యం	290-00
53. కులార్ణవ తంత్రమ్	150-00
54. ఆచార్య సిద్ధ నాగార్జునతంత్రం (ఒరిజనల్)	390-00
55. సిద్ధమూలిక రహస్యం (మంత్ర,యంత్రసహితం)	63-00

7. గ్రంథాలు - ఆరాధనలు

1. భగవద్గీత శ్లోక తాత్పర్య సహితం	54-00
2. భగవద్గీత (వచనం)	99-00
3. భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యం-కేసుబైండింగ్	72-00
2. గణేశ ఆరాధన 1	99-00
3. గణేశోపాసన 2	99-00
4. నవగ్రహవైభవం	99-00
5. నవగ్రహ రెమెడీస్	99-00
6. నవగ్రహ వేదం	99-00
7. శనిగ్రహారాధన	99-00
8. ఆదిత్యారాధన	99-00
9. సుబ్రహ్మణ్యారాధన	99-00
10. శ్రీ శివ ఆరాధన	99-00
11. లక్ష్మీ ఆరాధన	99-00
12. హనుమదారాధన	99-00
13. లలితారాధన	99-00
14. శ్రీ చక్రారాధన	99-00
15. గాయత్రీ ఆరాధన	99-00

16. వీరభద్రారాధన	99-00
17. కుజగ్రహారాధన	99-00
18. భైరవారాధన	99-00
19. దైవారాధన	99-00
20. గీతారాధన (భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యసహిత)	99-00
21. శ్రీవేంకటేశ్వరాధన	99-00
22. హయగ్రీవారాధన	99-00
23. లక్ష్మీనరసింహారాధన	99-00
24. శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరీ స్తోత్ర కదంబం	99-00
25. దేవీ లీలామృతం	99-00
26. పురాణపండ సుందరకాండ వచనం	99-00
27. పురాణపండ రామాయణం	99-00
28. పురాణపండ భారతం	99-00
29. పురాణపండ భాగవతం	99-00
30. (సూరి) వాల్మీకి రామాయణం	99-00
31. కాలసర్ప యోగం	99-00
32. నిత్య జీవితములో రుద్రాక్షలు	99-00
33. నిత్య జీవితములో నవరత్నాలు	99-00
34. వేదసూక్తములు	99-00
35. వేమన పద్యసారామృతం	99-00
36. పండగలు పర్వదినాలు	99-00
37. సూక్తిరత్నాలు	99-00
38. హనుమచ్ఛ్రిత్ర	99-00
39. నవగ్రహ దర్శనమ్	99-00
40. నిత్యజీవితంలో నవగ్రహాలు	99-00
41. సాలగ్రామములు	99-00
42. గురుశుక్ర ప్రభావము చంద్రకళానాడి	99-00
43. శనిగ్రహరెమిడిస్	99-00
44. జాతకసుధాసారము-జాతకమోక్షప్రదాయిని	99-00
45. వివాహజ్యోతిషమంజరి-మ్యారేజ్మ్యాచింగ్గైడ్ (సాయిగణపతిరెడ్డి)	99-00
46. మీపుట్టినతేదీనిబట్టి మీజీవితరహస్యాలు (న్యూమరాలజీ లైఫ్గైడ్) ..	99-00
47. మీఅదృష్టానికి (పేరు) నేమ్కరక్షన్ ..	99-00
48. న్యూమరాలజీ రెమిడిస్	99-00
49. మూకపంచశతీ	99-00
50. శ్రీరామకర్ణామృతం	99-00

51. రహస్యకుక్కుటశాస్త్రం	300-00
52. ఉపాసన విధానం	99-00
53. పంచమవేదం మహాభారతం	99-00
54. దేవుళ్ళు డాట్ కామ్	99-00
55. గణపతిభాష్యం	99-00
56. యజుర్వేద ఉపనయనవివాహప్రయోగమంజరి	99-00
57. నవయోగులు	99-00
58. ఆంధ్రప్రదేశ్లోనిదర్శించవలసిన ప్రముఖదర్గాలు	99-00
59. సకలదేవతాఅష్టోత్తరాలు(పెద్దది)-(180అష్టోత్తరశతనామావళులతో)	99-00
60. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళులు (కేస్బైండింగ్)	216-00
61. సకలదేవతా సహస్రనామములు	99-00
62. ఆధ్యాత్మిక సూక్తి నిధి	99-00
63. బ్రాహ్మణులు గోత్రాలు,ప్రవరలు	99-00
64. సర్వదేవతాస్వరూపుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు	99-00
65. శ్రీ లక్ష్మీసన్నిధి	99-00
66. శ్రీలక్ష్మీగణపతి హోమకల్పం	99-00
67. మార్షల్ఆర్ట్స్ 9 (కరాటే,కుంగ్ఫూనేర్చుకోండి)	99-00
68. మ్యాజిక్గైడ్	99-00
69. చదరంగం	99-00
70. పంచముఖ హనుమత్ వైభవం	63-00
71. గరుడపురాణం	40-00
72. మాఘపురాణం	36-00
73. శివపురాణం	36-00
74. వైశాఖపురాణం	36-00
75. కార్తీక పురాణం	36-00
76. కార్తీక పురాణం (చిన్నది)	25-00
77. సర్వకార్యసిద్ధికి రామాయణపారాయణ	63-00
78. పెద్దబాలశిక్ష	50-00
79. గాయత్రీ మహిమ	36-00
80. వృక్షదేవతలు	63-00
81. యాజుష స్కార్త సంస్కార చంద్రిక	200-00
82. సనాతనవైదిక బ్రాహ్మణస్మార్తాగమకల్పమ్	150-00
83. చతుర్వేదములు	120-00
84. నవగ్రహారాధన	120-00
85. తాళపత్ర సమాహార గోపురం	120-00
86. మనుధర్మ శాస్త్రం (వచనంలో...) (కేస్బైండు)	250-00

87. మానవధర్మములు	120-00
88. వేదమంత్ర సంహిత	120-00
89. సహస్రలింగార్చన	120-00
90. శ్రీ శివగీత	120-00
91. ద్వాదశఉపనిషత్తులు	120-00
92. పురాణపండవారి సౌందర్యలహరి	(కేస్ బైండింగ్) 250-00
(శ్లోకతాత్పర్యసహిత విపులవ్యాఖ్యాతీ)	సాదా 120-00
93. బృహత్ శివ స్తోత్ర రత్నాకరము	200-00
94. బృహత్ దేవీ స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
95. బృహత్ విష్ణు స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
96. కేదారనాథ్ బదరీనాథ్ యాత్రాగైడు	63-00
97. దక్షిణావృత శంఖములు	63-00
98. 108 దివ్యదేశాల విష్ణుక్షేత్రదర్శని	36-00
99. ధర్మసింధువు(కేస్ బైండింగ్)	270-00
100. భారతీయ శైవక్షేత్రయాత్రాదర్శిని	99-00
101. చిలుకూరి బాలాజీచరిత్ర	36-00
102. భగవత్ స్తుతి	63-00
103. సూర్యోపాసన	36-00
104. కాశీఖండం	250-00
105. దేవీభాగవతం	360-00
106. శ్రీ ఆంజనేయం	216-00
107. ధర్మసందేహాలు	216-00
108. ఆధ్యాత్మిక దైవిక వస్తువులు	250-00
109. రామాయణం	600-00
110. పోతన భాగవతం	900-00
111. శివమంత్రములు	63-00

8. వైద్య గ్రంథాలు

1. ఆహారం ఆరోగ్యం	36-00
2. మూలికావైద్య చిట్కాలు	36-00
3. ఆయుర్వేద వైద్య చిట్కాలు	30-00
4. గృహవైద్య రహస్యాలు	36-00
5. గృహవైద్యసారం	36-00
6. హోమియోవైద్యం (ద్వాదశలవణచికిత్స)	63-00
7. ప్రకృతివైద్యం	36-00
8. ఆహారం-వైద్యం	99-00

9. సంపూర్ణ ఆయుర్వేద-చిట్కా వైద్యం	99-00
10. ఆయుర్వేదమ్	36-00
11. ఆయుర్వేద మూలికావైద్యబీపిక	99-00
12. దుంపకూరలు, ఆకుకూరలు, కాయగూరలు (వాడకం - ఉపయోగాలు)	99-00
13. ఏకమూలికావైద్యం	99-00
14. అష్టాంగ హృదయం (4భాగాలు)	1200-00
15. రహస్యసిద్ధయోగవైద్యసారమ్	99-00
16. ప్రాథమిక హోమియోవైద్యం	99-00
17. ఒబెసిటీ	99-00
18. హెల్త్గైడ్	99-00
19. ఆయుర్వేదం-జీవనవేదం	99-00
20. పుడ్థెరపి	63-00
21. న్యాచురల్థెరపి	99-00
22. సంపూర్ణఆరోగ్యానికి 20ని॥	63-00
23. కీళ్ళనొప్పులు మీ సమస్యలైతే...	99-00
24. యోగామంత్ర	63-00
25. యోగా మండే టు సండే	63-00
26. హెర్బల్ మెడిసిన్-హెల్త్టుడే	99-00
27. హెల్త్ఫైల్	108-00
28. వస్తుగుణపాఠం	250-00
29. రసాయన వాజీకరణ తంత్రం	150-00
30. వస్తుగుణ మకరందం	400-00
31. నాటువైద్యం -(కేస్బైండ్)	360-00
32. నాటువైద్యం (చిన్నది)	99-00
33. ప్రాణాయామము-యోగ	63-00

9. అయ్యుష్ష - భవానీ రకాలు

1. శ్రీ అయ్యుష్ష లీలామృతం	30-00
2. శ్రీ అయ్యుష్ష భజనపాటలు	63-00
3. శ్రీ అయ్యుష్ష పూజాకల్పం	20-00
4. శ్రీ అయ్యుష్ష భక్తి గీతాలు	20-00
5. హారతిగైకొనుమా	40-00
6. శ్రీ అయ్యుష్ష దీక్ష F	10-00
7. శ్రీ అయ్యుష్ష భజనమాల F	10-00
8. శ్రీ అయ్యుష్ష నిత్యపూజ P	10-00

9. శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యనియమావళి P	10-00
10. భవానీదీక్ష (శ్రీ భవానీ లీలామృతం)	36-00
11. దేవీలీలామృతం	99-00
12. శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	20-00
13. దేవీ భక్తిగీతాలు	20-00
14. భవానీదీక్ష P	10-00
15. దేవీ భక్తిమాల F	10-00
16. శ్రీ అయ్యప్ప భజనావళి	120-00
17. అయ్యప్పపూజావిధి (జేసుదాసుసాంగ్స్‌తో)	24-00

10. భజనలు - కీర్తనలు

1. అన్నమయ్య కీర్తనలు	20-00
2. శ్రీరామదాసు కీర్తనలు	20-00
3. సర్వదేవతా మంగళహారతులు	20-00
4. వసుంధర మంగళ హారతులు	25-00
5. సాభాగ్య దేవతా మంగళహారతులు	36-00
6. సర్వదేవతా భజనలు	36-00
7. చిట్టి పొట్టి పాటలు	10-00
8. జాతీయ గీతాలు	10-00
9. దేశభక్తి గీతాలు	36-00
10. పండుగలు-పుణ్యక్షేత్రాలు భక్తిగీతాలు	36-00
11. గొజ్జిళ్ళపాటలు,లాలిపాటలు,కోలాటపాటలు	36-00
12. అన్నమయ్య సంకీర్తనలు	99-00
13. పెళ్ళిపాటలు-స్త్రీలపాటలు	36-00
14. భక్తానంద భజనకీర్తనలు(ఓల్డ్‌సినిస్టెల్)	36-00
15. సర్వదేవతాభక్తిమణిమాల	36-00
16. బతుకమ్మ ఉయ్యాల పాటలు	36-00
17. అన్నమయ్య సంకీర్తనావిధి(1000కీర్తనలు)	270-00

11. హిట్స్ సాంగ్స్

1. ఘంటసాల భక్తిగీతాలు-భగవద్గీత	36-00
2. ఎస్.పి.బాలు భక్తిగీతాలు	36-00
3. ఘంటసాల సుమధురగీతాలు	99-00
4. పి. సుశీల సుమధురగీతాలు	99-00

5. ఎస్.పి. బాలు సుమధురగీతాలు	99-00
6. ఎస్.జానకి సుమధురగీతాలు	99-00
7. వేటూరి సుందరరామమూర్తిహిట్స్	99-00
8. సర్వదేవతా సినీభక్తిగీతాలు	99-00

12. స్త్రీలకు ఉపయుక్త పుస్తకములు

1. శ్రీకాంతామణి వంటలు (వెజ్)	63-00
2. శ్రీకాంతామణి వంటలు (నాన్ వెజ్)	63-00
3. శాకాహార వంటలు	30-00
4. మాంసాహారవంటలు	30-00
5. చిట్టిచిట్కాలు	30-00
6. అందానికి చిట్కాలు	30-00
7. పిల్లల పేర్లు (పెద్దది)	30-00
8. పిల్లల పేర్లు (చిన్నది)	10-00
9. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ శాలీబోర్డర్స్	36-00
10. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ డిజైన్స్	36-00
11. చిన్నారులకు చిరుతిళ్ళు	30-00
12. పసందైన ఫాస్ట్‌ఫుడ్ వంటలు	30-00
13. వలావ్‌లు, ఫ్లైడ్ రైస్‌లు, వెరైటీరైస్‌లు	30-00
14. వేపుళ్ళు-ఇగుర్లు	30-00
15. బ్రేక్‌ఫాస్ట్ వంటలు	30-00
16. పండుగలలో చేసుకొనే పిండివంటలు	30-00
17. మైక్రోవేవ్ వంటలు	99-00
18. సర్వదేవతాభక్తిమాల	36-00
19. పిల్లలపేర్లు (బాబు)	36-00
20. పిల్లలపేర్లు (పాప)	36-00
21. మోడ్రన్ మెహంది (గోరింటాకు డిజైన్స్)	36-00
22. మోడ్రన్ పిల్లలపేర్లు	99-00
23. నోరూరించే నాన్ వెజ్ వంటలు	99-00
24. మోడ్రన్ టైలరింగ్ (లేడీస్ & జంట్స్)	99-00

వివిధ రకాలు

ఎందరోమహానుభావులు	270-00
యోగాసనాలు	36-00
సూర్యనమస్కారములు	36-00
పొడుపు కథలు (చిన్నవి)	10-00

హిందీ-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
ఇంగ్లీషు-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
జనరల్ నాలెడ్జ్	20-00
నూరు ఎక్కాలు	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్ (క్రాస్ సైజు)	4-50
శ్రీరామకోటి	27-00
శ్రీశివకోటి	27-00
మేజిక్	30-00
అంకెలతో గారడీ	30-00
హృదయస్పందన (కవితలు)	30-00
వాత్స్యయన కామసూత్రాలు	36-00
ఎ.పి.టూరిస్ట్ గైడు	36-00
ఇంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
మహేంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
శరీరభాష (బాడీ లాంగ్వేజ్)	99-00
క్రియాయోగం	36-00
ఆనందంగా జీవిద్దాం	99-00
హరిశ్చంద్ర నాటకం	50-00
వాత్సయనకామసూత్రాలు	99-00
పంచసాయకం	99-00
రతిరహస్యాలు	99-00
అనంగరంగం (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
శృంగారకేళి (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
గాయత్రీవిజ్ఞాన్	99-00
చింతామణి (నాటకం)	50-00
బాలనాగమ్మ	50-00
కాళహస్తి స్త్రీల వ్రతకథలు	36-00
కాళహస్తి రామాంజనేయ యుద్ధం(బదిరెడ్డి)	50-00
కాళహస్తి గోవింద నామాల భగవద్గీత	36-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు చింతామణి	99-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు మర్కాలు (భైండు)	63-00
రామరాయవాస్తుశాస్త్రం(ముద్దగడరామరావు)	90-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.హనుమాన్ చాలీసా	10-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.సుందరకాండ	80-00
బ్రహ్మంగారిజీవితచరిత్ర (జవంగుల)	125-00
శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య దివ్యచరితామృతం	40-00

కాశీరామేశ్వర మజలీ కథలు	63-00
శ్రీలలితాసహస్రనామము(భాస్కరభాష్యం)	600-00
ప్రకృతిసిద్ధాంతములు-వేదవిజ్ఞానము-ఫలితజాతక సూత్రములు	595-00
ముదుండి విశ్వనాథరాజుగారి గ్రంథములు	
విశ్వకర్మ ప్రకాశము	80-00
ప్రాచీనవాస్తుశాస్త్రాలు-ఆధునికవాస్తుపరిశీలన	250-00
నారద సంహిత	150-00
వాస్తురాజవల్లభము-మూలానువాదము	60-00
మయమతము - వచనము	80-00
బృహత్సంహిత - వచనము	160-00
వాస్తువిజ్ఞానజ్యోతి
పురోహిత దర్శని (గోరసవీరభద్రాచార్య)
విశ్వకర్మవాస్తువిద్యారహస్యములు
వాస్తు విజ్ఞాన చంద్రిక
మహాదశా పారిజాతం
వాస్తు నారాయణీయం	120-00
యోగావళీఖండం	120-00
ముహూర్తసింధువు	150-00
సర్వార్థచంద్రిక (4భాగాలు)	1208-00
మీరే న్యూమరాలజిస్ట్ (డావూడ్)	370-00
నిర్ణయసింధు (2భాగాలు)	590-00
సాయి...	45-00
శ్రీ దుర్గానందలహరి	200-00
ఆరతిసాయిబాబా	11-00
ప్రతిష్ఠకల్పః(సాగి నరసింహమూర్తి)	500-00
తాజుద్దీన్ బాబా సచ్చరిత్ర	100-00

**సుమారు 100 సం॥రాలునాటి ప్రాచీన ప్రతులు తిరిగి
ఈ క్రింది గ్రంథములు ప్రచురించబడినవి.**

శ్రీరామ మంత్రానుష్ఠానము	300-00
శ్రీరామనవరాత్రోత్సవకల్పః	300-00
సీతారామ కథా సుధ అయోధ్యకాండ	200-00
సీతారామ కథా సుధ బాలకాండ	150-00
అరణ్యకాండ	100-00
శ్రాద్ధము ఎందుకు పెట్టాలి ? షోడశ సంస్కారములు	200-00
స్మార్త కాపర్ణి కారికలు	200-00
నవుంసక సంజీవనము, వైద్య శిరోమణి	200-00
విషవైద్య చింతామణి	200-00

హేమాద్రి సూరిణా ప్రాయశ్చిత్తాధ్యాయః	300-00
సర్వమూలికా గుణరత్నాకరం	300-00
ఆపస్తంబీయ ధర్మసూత్రాలు	300-00
సర్వశాంతి దర్పణం - అపర ప్రయోగ దర్పణం	200-00
గణకరంజని	200-00
సంతాన దీపిక	200-00
తిథినిర్ణయ కాణ్డః	250-00
ముహూర్త దర్పణం	200-00
జ్యోతిష శాస్త్ర రత్నము (శ్రీపతిజాతక పద్ధతి)	250-00
లఘుతాచకము	200-00
శ్రీ వైఖనస పైతృమేదిక ప్రయోగః	300-00
స్మృతి రత్నాకరము (ధర్మశాస్త్రం)	400-00
జాతకామృతతసారం	300-00
జాతక బోధిని	300-00
సంగీత విద్యాదర్పణం	300-00
సంగీత సర్వార్థసారసంగ్రహం	300-00
ముహూర్త మార్తాండం(టీకతాత్పర్యం)	450-00
జాతకరహస్యం	200-00
రాజమార్తాండం	200-00
ఆయుర్దాయదీపిక	200-00
వైద్యామృతం	200-00
అనుపానమంజరీ	200-00
నవగ్రహశాంతి విధానం-ఉదకశాంతి విధిః	200-00
చికిత్సరత్నము	200-00
స్వరచింతామణి	200-00
ద్వాదశలోహ భస్మవిధానం	200-00
దైవజ్ఞయశో విభూషణం	200-00
అనుపాన రత్నకరము	200-00
కాలామృతము	250-00
దైవజ్ఞకర్ణామృతము	300-00
రసేంద్ర చింతామణి	300-00
రసరత్న సముచ్ఛయం	300-00
వస్తుగుణరత్నాకరము	300-00
హోరానుభవదర్పణము	360-00
విశ్వకర్మ ప్రకాశిక వాస్తుశాస్త్రము	250-00
స్త్రీజన కల్పవల్లి	450-00
సంగీత సర్వార్థ సంగ్రహం	300-00
సంగీత సుధాసంగ్రహము	250-00
అర్క ప్రకాశము	200-00
సంగీత మార్తాండము	200-00
సంగీత ప్రథమబోధిని	200-00

వైద్యకల్పతరువు	200-00
రసప్రదీపిక	250-00
గణకానందము	250-00
శ్రీ లలితాసహస్రనామావళిః-వివరణాత్మక భావంతో	200-00
నవచండీ వేదోక్త శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	200-00
శ్రీ గాయత్రీ అనుష్ఠాన తత్త్వప్రకాశిక	360-00
సంగీతమార్తాండము	250-00
సారావళి	360-00
భేషజకల్పము	200-00
గురుశిష్య ఆయుర్వేద వైద్యచింతామణి	360-00
జాతకమణి	200-00
సర్వశకున ప్రకాశిక	200-00
యాజుష ప్రయోగ చంద్రిక	250-00
శిక్షావల్లీ-ఆనందవల్లీ-భృగువల్లీ	300-00
వసంతరాజ శకునము	250-00
తోట్టి వైద్యం	450-00
జ్యోతిష సిద్ధాంత సంగ్రహము (పంచాంగ గణితం)	300-00
సహస్ర యోగప్రకాశిక	300-00
శ్రీవిద్యారహస్యం	290-00
మహర్షుల చరిత్ర 1,3 300+300	
వేంకట సోమయాజీయం అను ధర్మశాస్త్రకాండము	250-00
శ్రీఆంజనేయం	216-00
రాశితుల్యవత్సర ఫలితం	200-00
నాడి జ్యోతిష విశ్లేషణ	400-00
రహస్యకుక్కుటశస్త్రం	300-00
స్త్రీ ధర్మరత్న బాండాగారము	200-00
శైవోత్సవరత్నాకరం	300-00
యాజుషప్రయోగ చింతామణి	300-00
సుస్వర ఋగ్వేద ప్రయోగదర్శిని	300-00
ఆయుర్వేద వైద్య సంగ్రహం	300-00
వశిష్ట సంహిత	360-00
హోమియోపతి గృహవైద్యం	200-00
వ్రతచూడామణి	300-00
వైశ్యధర్మప్రకాశిక	300-00
ఆలయ నిత్యార్చన పద్ధతి	200-00
స్త్రుతిముక్తాఫలం	300-00
ఆపస్తంబయల్లాజీయమ్	300-00
జ్యోతిషశాస్త్రసంగ్రహము	200-00
కర్మవిపాకాఖ్యయం	360-00
ముహూర్త రత్నావళి	250-00
సుదివిలోచనం	300-00
ఉత్తర కాలామృతం	200-00
సర్వవిషయ సర్వస్వసంగ్రహం	200-00

అరుదైన పాత పంచాంగములు, వ్రతకథలు,
పురాణములు, ఆరాధన గ్రంథములు,
సుప్రభాతములు, మహాత్మ్యములు, సహస్రనామములు,
పూజావిధానములు, స్తోత్రాలు, ప్రామాణిక గ్రంథములు,
కథలు, జ్యోతిష, వాస్తు, వైద్య, మంత్రశాస్త్రాది ఆధ్యాత్మిక
గ్రంథములకు

మోహన్ పబ్లికేషన్స్

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

కోటగుమ్మం, అజంతా హోటల్ ఎదుట,
రాజమహేంద్రవరం.

www.mohanpublications.com

From :

☎ : 0883-246 25 65

MOHAN PUBLICATIONS

Fort Gate, Opp : Ajanta Hotel

Rajahmundry-533 101 (a.p.)

mohan
PUBLICATIONS

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

ఉచిత Pdf బుక్స్ కై : - www.granthanidhi.blogspot.in

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద,
మంత్రశాస్త్రాది అనేక విషయాలు
తెలుసుకొండి... ఫ్రీబుక్స్
MOHAN PUBLICATIONS
పేజ్ లైక్ చేయండి.

granthanidhi
THE TREASURE OF PAGES
FIRST EVER TELUGU FREE E-BOOKS
DOWNLOADING WEB PORTAL
www.granthanidhi.com

Kinige.com

మా ఇ-బుక్స్ కినిగె ద్వారా కానుకగాలు
చేసుకొనే వచ్చును.

dailyhunt

మా ఇ-బుక్స్ డైలీహంట్ ద్వారా
అత్యధిక డిస్కంట్ ఆఫర్లతో లభించును.